

SVEN BECH A/S

Opgang, nedgang og opgang igen
90-års jubilæumskrift

Indhold

Forord	4
 Historien om Sven Bech A/S	
Fyret på gråt papir.....	5
Karetmagerens søn.....	5
Gartnerens paradis.....	8
De daglige udfordringer.....	9
Den milde gartner.....	10
Sven Aage Bech.....	12
Et firma med vokseværk.....	16
Store omvæltninger.....	19
Krise og genetablering.....	21
Ny ejerkreds – nye tider.....	24
Ny direktør.....	26
Sven Bech A/S i dag.....	27

Portrætter

Østenvinden - Poul Østergaards historie.....	30
Redningsmanden - Steen Hegnet Knudsens historie.....	32
Opfindsomme bønderkarle - Henning Rasmussens historie.....	34
Ingen smalle steder - Preben Guldbergs historie.....	36
Vadgården - Kurt Andersens historie.....	37
Man starter fra bunden - Lars Jensens historie.....	39
Folk bliver altid så glade - Henrik Dalls historie.....	41
Dårlig ryg ledte til direktørjob - Michael Dalls historie.....	44

Anekdoter

Er De syg? – nej, jeg er anlægsgartner.....	46
---	----

Samarbejdspartnere og kunder om Sven Bech A/S

Leverandører mv.....	50
Arkitekter.....	52
Kunder.....	53

Årstal og fakta

Årstalsliste.....	56
Liste over større anlægsarbejder udført af Axel Bech & Søn / Sven Bech A/S....	59

Forord

Den 1. april 2011 er det 90 år siden Axel Bech etablerede sin anlægsgartnerforretning i Ordrup. Der er sket meget siden da. Branchen har gennemgået en kolossal udvikling, og det samme har Sven Bech A/S, der i dag er landets ældste anlægsgartnervirksomhed.

Historien om Sven Bech A/S handler om, hvordan man med flid og dygtighed kan drive det langt. Den handler om en virksomhed, der har formået at tilpasse sig de store forandringer, der er sket i anlægsgartnerbranchen og i samfundet generelt. Og sidst men ikke mindst handler den om, hvor vigtigt det er, at kunne rekruttere de rette medarbejdere.

Som det vil fremgå, har Sven Bech A/S haft opture og nedture. Det meste af tiden har dog formet sig som én stor fremgang med flere opgaver, flere medarbejdere og større omsætning. Betalingsstandsningen i november 1980 var en afgørende undtagelse. Her var det for alvor ved at gå galt, men ved en fælles indsats blev katastrofen afværget. Herfra måtte man på det nærmeste begynde forfra. Medarbejderstaben blev skåret drastisk ned, og man måtte indgå akkord-ordninger med kreditorerne.

Mod alle odds lykkedes det virksomheden, at rejse sig igen. Siden da er det kun gået fremad, og Sven Bech A/S er i dag en velkonsolideret virksomhed med 65 ansatte.

Det er mit håb, at denne virksomhedshistorie vil give medarbejdere og ledelse hos Sven Bech A/S et fælles referencepunkt og øge kendskabet til den tid, der er gået.

*Journalist Frank Ulstrup
Oktober 2010.*

Fyret på gråt papir

Det blev absolut ikke den start på karrieren, som den 29-årige Axel Bech havde forestillet sig. Alt tegnede ellers lyst i efteråret 1920. Axel var netop udlært som gartner, og havde giftet sig med Dagmar Margrethe Nielsen, som tilmed var i lykkelige omstændigheder. Dertil kom, at han netop var blevet ansat i Gentofte Kommunes anlægsafdeling - et sted, hvor man nok skulle kunne gøre karriere, hvis man havde hænder og hoved skruet rigtigt på. Og det havde Axel - for begge deles vedkommende.

Men et par dage efter, Axel Bech var startet i Gentofte Kommunes anlægsafdeling, kaldte en af de ældre svende ham hen. De var godt i gang med arbejdet, men Axel smed alligevel alt, hvad han havde i hænderne, og gik over til manden. Hvad drejede det sig om? Jo, det forholdt sig sådan, forklarede svenden, at han og resten af sjakket var blevet grusomt tørstige. Så kunne Axel ikke lige stikke ned til købmanden og hente en håndfuld øl?

Det var umiddelbart ikke nogen større tjeneste at blive bedt om, skulle man synes. Og dengang i 1920 havde de gamle svende desuden autoritet – en autoritet, som en nyansat gjorde klogt i ikke at sætte spørgsmålstejn ved.

Et lille men...

I Axels tilfælde var der dog et lille *men*. For ikke at sige et stort. Alkohol i arbejdstiden var nemlig ikke noget formanden så på med milde øjne. Faktisk var det lodret forbudt. Men hvad skulle en ung, nyansat gartner, der gerne ville stå sig godt med kollegerne, gøre? Nægte - og rage uklar med folkene allerede den første uge? Eller tage chancen og få slukket svendenes tørst? Axel valgte det sidste.

Kort tid efter rakte købmanden øllene over disken, og Axel skyndte sig tilbage mod pladsen. Men så skete det, der ikke måtte ske. Pludselig tårnede gartnerformanden sig op foran ham og forlangte en forklaring. Det vil sige, en forklaring var sådan set overflødig, for reglerne var krystalklare, og Axel havde brudt dem. Formanden havde da også allerede besluttet sig. To minutter senere var Axels karriere i Gentofte Kommune et afsluttet kapitel. Han blev fyret på gråt papir.

Det var med tunge skridt, den unge gartner gik hjem til Lindegårdsvej i Ordrup den dag. Hvad skulle han nu gøre? Hvordan skulle han forsørge Dagmar, de to små børn og det tredje, der var på vej? Der var nok af ubesvarede spørgsmål.

Men, skulle det vise sig – Dagmar Bech havde svar på det meste, og også på dette. Hun kunne være en særdeles bestemt dame, og hendes eneste kommentar til Axel, da han fortalte om sin uheldige start som kommunal anlægsgartner, var, ”Så må du starte for dig selv”. Og sådan blev det.

Karetmagerens søn

Axel Bech kom til verden i 1891, som søn af karetmager Marius Bech og hustru Elisabeth Bech i Lundforlund ved Slagelse. Der var foruden Axel tre andre børn i familien, som alle måtte hjælpe til, for at få enderne til at nå sammen. Da Axel blev lidt ældre var det derfor kun naturligt, at han også

måtte give sin far en hånd med, når han med sin enspænder drog rundt til egnens gårde for at reparere og vedligeholde hestevogne.

Havde det ikke været for den teknologiske udvikling og bilens entre på de danske landeveje, var Axel sikkert blevet karetmager som sin far. Men tiden var ved at løbe ud for karetmagerne, og Axel kom derfor til at nyde et privilegium, som langt de fleste unge først fik del i generationer senere: Han fik mulighed for at vælge et andet fag end sin far - og valget faldt på gartneriet.

Som så mange andre håndværkere på den tid, drog Axel på valsen. Hvor han end kom, var der folk, der havde brug for en havemand, der kunne tage fat. Og det kunne Axel. Men ud over vabler og jord under neglene fik han også ny viden om, hvordan haver under fremmede himmelstrøg kunne se ud. Axel sugede til sig af de nye indtryk, og tog en del af inspirationen med sig hjem til Danmark.

Dagmar Margrethe Nielsen

Det er dog ikke helt sandsynligt, at haver og botanik var det eneste, den unge gartner havde i tankerne, mens han lå på sine knæ og puslede om de udenlandske blomsterbede. Kort før sin afrejse nåede han nemlig at kikke dybt ind i et par blå pigeøjne i en kiosk på Kongens Nytorv. De blå øjne tilhørte en ung dame ved navn Dagmar Margrethe Nielsen, og hun må have gjort et stort indtryk på Axel. I hvert fald holdt de kontakten under hans tid på valsen, og Axel vendte efterfølgende hjem og giftede sig med hende. I 1916 fik de deres første barn, Sven Aage.

Lundforlund havde imidlertid ikke meget at tilbyde en ung, driftig gartner, der nu tilmed havde ”international erfaring”. Parret flyttede derfor til Ordrup nord for København. Det var her, de store private haver og parkanlæg fandtes, og det var der, der var arbejde at få.

I første omgang etablerede den lille familie sig i en toværelses lejlighed i et baghus på Lindegaardsvej. Det var hverken stort eller prangende – snarere småt og spartansk. Og familien fik snart brug for hver en kvadratmeter, for i 1919 voksede familien igen - da Else kom til verden.

Anlægsgartnere i arbejdstøjet: Axel Bech (til højre) og hans senere formand "Sorte Jakob" på den store strandvejsvilla, Sølyst, hvor begge var ansat i en periode. Året er 1916. Fire år senere blev Axel fyret efter få dages ansættelse som anlægsgartner i Gentofte Kommune. Det fik ham til i 1921 at oprette sin egen gartnerforretning, der i dag er landets ældste.

Gartnerens paradís

Efter Axels mislykkede debut som kommunal anlægsgartner, var pengene små. Dertil kom, at familien endnu engang blev udvidet i 1921 med lillebroderen Niels Edmund.

Efterhånden lykkedes det dog Axel at få sparet sammen til det mest nødvendige: plæneklipper, skovl, spade og rive. Med de få redskaber og med sin cykel som eneste transportmiddel startede han sin anlægsgartnervirksomhed den 1. april 1921. Det skulle vise sig, at være det helt rette tidspunkt.

I perioden umiddelbart efter Første Verdenskrig skiftede Ordrup nemlig karakter fra landlig idyl til mondænt storkøbenhavnsk forstads kvarter. Højkonjunkturen satte gang i udstykningen af land- og lyststederne, og der var derfor nok at tage fat på for en ung og driftig anlægsgartner. Det var ikke uden grund, at området nord for København blev kaldt gartnerens paradís.

Inden længe blev gartnercyklen da også skiftet ud med en Nimbus med sidevogn. "Selvejeren", som familien kaldte køretøjet, gjorde det muligt at nå ud til en større kundekreds samtidigt med, at færre kræfter blev brugt på at trampe i pedalerne. Axel havde desuden ry for at være både dygtig og pligtopfyldende – en cocktail af dyder, der faldt i det københavnske borgerskabs smag. Kundekredsen blev derfor udvidet uden de store problemer, og i løbet af ganske få år fik Axel i bogstavelig forstand skabt en blomstrende forretning.

Villa Ok

I 1930 gik forretningen tilmed så godt, at Axel og Dagmar var i stand til at bygge "Villa Ok" på Morescosvej 8 i Ordrup. I de første år blev overetagen lejet ud, mens kælderen blev indrettet til kontor og efterfølgende som lagerplads. Der var ikke længere blot tale om en plæneklipper og et par andre håndredskaber i Axels samling. Der kom en hel del mere til, og det krævede sin plads.

Haven, på den godt 800 kvadratmeter store grund, gik heller ikke ram forbi. I bedste iværksætterånd blev den inddraget til avl af blandt andet sommerblomster.

Elses datter, Kirsten Weber, fortæller hvordan bedsteforældrenes have senere udviklede sig til noget nær Axels personlige og professionelle kunstværk.

"De slyngede kantstikninger, de anlagte bakker og kombinationen af private kroge og stor plæne - der var tænkt over det hele. Dertil kom guldfiskedammen og æbletræerne med skygger, der altid faldt præcist, som det var tænkt, før de nogensinde var plantet. Dengang troede jeg, at hele verden så sådan ud. I dag kan jeg jo se, at det var et kunstværk".

Gartnerforretningen gik strygende. I 1930 byggede Axel og Dagmar "Villa Ok" på Morescosvej 8 i Ordrup. Der kom senere en række udvidelser til. Tegningen er fra december 1953.

De daglige udfordringer

I starten af 1930'erne havde Axel fem - seks mand i sit brød - alle godt øvede i sirligt havearbejde. Traditionen var, at de faglærte selv skulle lægge spade og beskærersaks til, mens arbejdsmændene mønstrede med en skovl. Grejet blev så bundet til folkenes cykler, så de knap kunne køre på dem.

Oftere og oftere var der tale om store opgaver, hvor der både skulle hentes affald og køres sten og grus. Den del af arbejdet stod vognmændene for. De kom med deres hestevogne ud til haverne og sørgede for, at gartnerne havde de materialer, de skulle bruge. Op gennem 30'erne begyndte enkelte små lastvogne også at dukke op, men indtil efter krigen, var anlægsgartneriets teknologi og opgaver stort set ved det gamle.

Gartnere med stil

Det var påklædningskravene, om man så må sige, også. Når man som i Axels tilfælde havde valgt at være anlægsgartner i whiskybæltet, var det ikke helt ligegyldigt, hvordan man så ud. Selvom der var tale om hårdt og beskidt arbejde, satte kunderne pris på, at der var lidt stil over havefolkene. Det betød, at Axel og hans mænd ofte arbejdede iført det stiveste puds med løsthængende urkæde og høj flip. Når der rigtig skulle tages fat, afveg man dog lidt fra påklædningskravet, og udstyret kom diskret op at hænge i det nærmeste træ.

Et vist mål af ydmyghed og høflighed hørte sig også til. Således tiltalte Axel kunderne i tredje person: Synes hr. direktøren ikke? Og kan det passe hr. grossererens, at vi starter i denne uge?

Når der skulle laves aftaler, var det også mester selv, der måtte rykke ud. Kundebesøgene foregik som regel om aftenen og om søndagen, hvor folk var hjemme. Axel var derfor ofte på farten, når andre havde fri.

Krumspring

De kunder, der havde for vane at snakke meget og længe, udgjorde en særlig udfordring. Specielt én af dem havde for vane at opsøge Axel for at snakke i timevis. Det skete tilmed tit, når gartneren var på vej hjem fra kirken søndag formiddag. Axel kunne imidlertid ikke sige, at han ikke havde tid til snak. Det var blevet taget ilde op. I stedet måtte han gøre krumspring. Et af disse bestod i at sende den ældste af drengene, Sven, op på hustaget for at spejde efter den snakkende plageånd. Nærmede manden sig, viftede drengen med armene, og far Axel kunne så gå i dækning.

Det var således en hård opgave både at klare det daglige praktiske arbejde, og samtidig begå sig på den rigtige måde. Når Axel kom træt hjem om aftenen og lagde sig på sofaen, tog Dagmar derfor over. Hun forhørte sig grundigt om, hvad han havde brugt af materialer den pågældende dag. Derefter blev alt skrevet ind i ”bøgerne”, som det indtil videre var hende, der førte.

Fremgang under krigen

For anlægsgartnerbranchen som helhed skulle trediverne vise sig at blive trange år. Men ikke i nævneværdig grad for Axel Bech. Han havde derimod så meget arbejde i villahaverne, at han udvidede sin arbejdsstyrke til 10 – 12 mand, deriblandt et antal sjakbajser, selvom den slags ”mellemledere” skulle have 20 øre mere i timen.

Ofte bestod opgaverne i at anlægge haver fra bunden. Her kom Axels fætter, der havde anlæg for havedesign, ind i billedet. For 25 kroner leverede han detaljerede tegninger, som folkene så arbejdede ud fra.

Havde 1930'erne som helhed været magre år for branchen, så blev krigsårene det modsatte. Under krigen var vareudbuddet stærkt begrænset, hvilket fik mange til i stedet at bruge penge på hus og have. Desuden gik de strenge krigsvintre hårdt ud over hække og roser, som Axel og hans folk måtte rykke ud til.

Den milde gartner

Kirsten Weber var det barnebarn, der dagligt kom hos Axel og Dagmar på Morescosvej. Hun beskriver sin morfar som et pligttopfyldende, arbejdsomt og mildt menneske. Regler og rutiner fyldte en del i hans liv - kun overgået af hans faglige stolthed. Alt skulle være i orden til punkt og prikke.

Arbejdet med jord og planter blev nærmest en passion, og han forventede derfor en vis forståelse fra sine omgivelser, husker Kirsten Weber.

”Jeg husker ikke præcist, hvornår det var. Men Axel havde lagt penicillinmuld i indkørslen på Morescovej. Det stank helt forfærdeligt, og ingen i boligblokkene helt ovre på Ordrupvej kunne åbne vinduerne i dagevis. Jeg kan huske, at jeg kastede op på vej hjem fra skole, så slemt var det. Det kostede en politianmeldelse, men om han fik en bøde, det ved jeg ikke. Den slags talte man ikke om i børns nærvær. Men det var Axel i en nøddeskal - folk skulle vel nok kunne holde lidt lugt ud, hvis det gjaldt den gode jord og det smukke anlæg!”

Skilderierne

Men selvom arbejdet fyldte meget i Axels liv, var der også tid til andre interesser. Dog lidt i det skjulte. Axel havde en stor svaghed for malerier, fortæller Kirsten Weber.

”Der var regelmæssigt maleriudstillinger på Ordrup Hotel. Rejsende udstillinger af blandet kaliber. Det var sikkert tidstypisk - en blanding af fidus og gedigen dansk landskabskunst med bakkedrag, åse, kornmarker og skovbryn, tror jeg. Axel, der ellers var en yderst pålidelig og forudsigelig person, forsvandt ved disse lejligheder op i Vor Herres blå luft. Familien blev urolig, indtil de fandt ud af, at der igen var maleriudstilling på hotellet. Så blev de sure. For Axel kom uvægerligt hjem med mindst et og nogle gange to skilderier, som så kom op at hænge i dagligstuen. Så velhavende var de jo alligevel heller ikke blevet, at han bare skulle gå der og købe skilderier!”

Hun fortsætter:

”Jeg tror, at Axels glæde ved naturen og hans identitet som anlægsgartner blev forenet i glæden ved landskabsmaleriet. Med den sjællandske baggrund og hans tur på valsen, tror jeg, at det er en plausibel tolkning. Axel tog simpelthen noget natur med sig ind på væggene i anlægsgartnerhjemmet”.

Af og til var rollerne dog byttet om, og det var Axels tur til at rynke brynene. Han kunne indimellem være stejl, når det tog ham, fortæller Kirsten Weber. Eksempelvis var den gal, hvis Dagmar havde købt en symaskine uden at spørge Axel først - skulle det nu være nødvendigt med sådan én?

Cigar, pipe og grisetæer

Noget, der uden diskussion var *helt* nødvendig for Axel, var kvalitetscigarerne, den uundværlige pipe og den gode mad.

”Grisetæer i gele” var således standardfrokost, når han og Sven kom hjem fra pladserne ved middagstid. Så blev der spist, fortalt vittigheder og læst B.T. Med tiden blev hjemmet på Morescovej også et centrum for søndagsfrokoster med tidstypisk 50’er menu: kylling med persille og brun sovs. De kaldte den søndagsdrømmen”, husker Kirsten Weber.

Det var også i denne periode, at Gentofte Kommune igen kom ind i Axel Bechs liv. Fra i 1921 at være blevet fyret efter få dages ansættelse, indgik Axel nu flere større vedligeholdelses- og snerydnings-kontrakter med kommunen. Særligt aftalerne om snerydning skulle vise sig at være en genistreg. Dengang kunne der også være langt imellem opgaverne i de mørke måneder, hvor pladserne var ramt af vejrlig. Følgen var, at anlægsgartnerierne kørte på vågeblus, og at mange af folkene blev opsagt. Med snerydningen var chancerne for arbejde året rundt væsentlig forbedret.

Axel Bech instruerer en af sine ansatte. Ud over arbejdet med jord og planter var piberygningen en livslang passion.

Sven Aage Bech

Sven Aage Bech kom som sagt til verden i 1916. Han var en kærlig og begavet dreng med lyse krøller og glimt i øjet. Men der var også en åre af vanvid gemt et sted i den unge Sven, fortæller hans niece, Kirsten Weber. Han var en oprørsk dreng, der ofte kom i slagsmål på vej hjem fra skole - en side af hans personlighed, der helt gled i baggrunden med alderen.

Sven kunne sagtens have fortsat i skolen og taget realeksamen. Men det kom ikke på tale for drengene i familien Bech. Sven og den yngste i søskendeflokken - broderen Niels Edmund - måtte forlade skolen efter 7. klasse. Kun søster Else fik lov at fortsætte med bøgerne.

I lære hos Moresco

Som 15-årig kom Sven i stedet i gartnerlære hos Carl Moresco, en velhaver, der holdt hof og herskabsgartneri og i øvrigt lagde navn til Svens barndomsgade, Morescosvej i Ordrup. Uddannelsen omfattede desuden 11 måneder på fagskolen i Vilvorde, hvor en del af undervisningen

bestod i daglige hakkejernsøvelser fra kl. 06.00 til kl.09.00. Den anlægstekniske teori i nivellering og tegning fik eleverne dengang på Teknologisk Institut.

Efter endt uddannelse arbejdede den unge Sven et par år som gartnermedhjælper hos havearkitekt og anlægsgartner Eigil Kiær. Derefter kaldte forsvaret. Kun få blev taget som værnepligtige i 30'erne, men Sven blev altså udpeget, og var i trøjen fra 1937 til 1940. Hjemvendt fra militærtjeneste gik han ind i sin fars virksomhed, og i 1946 blev firmaet omdannet til interessentskabet Axel Bech & Søn.

Frokost hos mor

Når alliancen mellem far og søn blev så frugtbar, som den gjorde, så skyldes det i høj grad, at Sven var nært knyttet til sin familie. Han boede længe hjemme efter nutidens standarder, og da han endelig flyttede, var det ikke langt. I første omgang blev det til et værelse tæt på barndomshjemmet, og siden hen en etværelses lejlighed på en sidevej til Ordrupvej. Men frokosten, den fortsatte han med at spise hjemme hos mor – hver dag året rundt.

Mild som sin far

Sven Aage Bech kom med tiden til at ligne sin far mere og mere. Han var en mild mand, der aldrig hidsede sig op eller skældte ud. Familie og kolleger beskriver ham som en smule konfliktsky – et træk, han efter alt at dømme arvede fra sin far.

”Fagligheden og mildheden var fællesnævnerne for Axel og Sven”, fortæller Kirsten Weber.

”De blev aldrig kyniske arbejdsgivere, og de blev kede af det i konflikter. Om dét så i arbejdsmæssig henseende virkede bedre end at skælde ud, det ved jeg ikke. Men måske er det det, der har givet firmaet den sammenhængskraft og sociale ansvarlighed, som det har i dag”.

Aristokraten

Svens lune og eftertænksomhed gjorde, at alle befandt sig godt i hans selskab.

”På sine ældre dage blev han lidt Hr. Møller-agtig. Han var altid korrekt, elegant og meget venlig”, fortæller flere af hans senere medarbejdere.

Den opfattelse havde mange af kunderne også, oplyser Søren Holgersen, redaktør på fagbladet, Grønt Miljø.

”Sven Bech var jo stilfuld og ledte gennem en generation én virksomhed i det fine Gentofte. Det fik en del af kunderne til at kalde ham for ”aristokraten”

Entertaineren

Men Sven havde mere i sig end blot aristokratiske dyder. Han havde lyst til at optræde, og blev ofte opfordret til at holde taler og synge ved festlige lejligheder.

På trods af sit pæne og korrekte ydre var det ikke altid de artigste sange, han havde på repertoire.

”Sven kunne være særdeles folkelig, når det tog ham”, fortæller Kirsten Weber.

”Én af hans ungdoms optrædener var satiresangen ”Ferieloven”. Han sang også ”Katinka, Katinka” og ”Ud på flisen, Karoline”, på et tidspunkt, hvor den slags fik dannede mennesker til at rynke på brynene”.

En drillepind

I privatlivet kunne han også være lidt af en drillepind.

”Min mor havde i modsætning til Sven og Niels ikke noget mellemnavn. Det var hun lidt sur over, og i min teenagefeminisme blev jeg også forarget, hvilket jeg lod Sven forstå. Sven kikkede meget alvorligt på mig, og fortalte så, at min mor skam da havde et mellemnavn, nemlig Lobelia. Hendes far elskede den blomst, og derfor havde han insisteret på det navn. Men jeg måtte endelig ikke sige det til nogen, for min mor var frygtelig ked af det navn, fortalte Sven”.

Kirsten Weber holdt på hemmeligheden i ti år. Men lagde så en dag kortene på bordet overfor sin mor.

”Jeg sagde, ved du hvad mor, jeg synes du skal vide, at Sven har fortalt mig, at du er døbt Lobelia, fordi din far holdt så meget af Lobelia... – og så var det løgn! Der havde jeg gået i ti år og forholdt mig taktfuldt til, at min mor ikke ønskede, at nogen skulle vide, at hun var døbt Lobelia – sådan noget kunne Sven altså finde på!”.

Familien Bech i 40'erne. Fra venstre er det Sven, Else, Dagmar og Axel. Lillebroderen Niels Edmund Bech er fraværende. Han var i en årrække udstationeret som soldat i Afrika.

Sport og blomster

Kirsten Weber fortæller, at Sven og hendes far gik til fodbold sammen op gennem 50'erne.

"De støttede B93 på Østerbro Stadion, så Sven kunne også det med "the boys", selvom det var nogle meget pæne "boys" efter vor tids standard".

I sine unge år spillede Sven selv håndboldt i Ordrup. Med tiden fik han desuden smag for skiløb, og måtte hvert år af sted til Alperne. Senere, da han blev etableret, brugte han en stor del af sin fritid i haven, hvor det særligt var blomsterne, der havde hans interesse. Haven var - som faderens havde været det - flot, og man var ikke i tvivl om, at det var en anlægsgartner, der boede der, fortæller Kirsten Weber.

Konservativ

Ved siden af arbejdet og de øvrige fritidsinteresser fik Sven også tid til et politisk engagement som medlem af Det Konservative Folkeparti. Han blev i den forbindelse udpeget som hegnssynsmand i Gentofte Kommune, hvilket han fortsatte med at være, til han var over 70 år.

Når der op til et folketingsvalg skulle hænges valgplakater op, var det Sven, der stillede op med lastbil og chauffør. Det medførte en enkelt gang lidt gnidninger, fortæller senere direktør i Sven Bech A/S, Steen Hegnet Knudsen. Sven havde ikke taget chaufføren i ed, og han var mildt sagt ikke tilfreds med at skulle deltage i plakatophængning for de konservative, da han selv var medlem af Socialdemokratiet!

Ægteskaberne

Sven nåede at være gift tre gange. Det første ægteskab med Ulla Jensen varede kun kort, men bar frugt i form af datteren Susanne. Herefter giftede han sig i 1959 med Liss Jonna Müller og fik tvillingerne Annemarie og Lotte. Efter mange års ægteskab blev Liss imidlertid syg og døde i 1990.

"Mors død tog meget hårdt på far. Det var som om, alt kunne være ligegyldigt efter det", husker Svens datter Lotte Bech.

På det tidspunkt var Sven imidlertid begyndt at motionsløbe, hvilket kom til at spille en væsentlig rolle på flere måder. Første gang han for alvor tog løbeskoene på, var han 50 år gammel. Interessen greb voldsomt om sig, og han meldte sig ind i Hjerteforeningens Løbeklub.

Her mødte han i 1992 Birgitte Rudolph, som han forelskede sig i og efterfølgende giftede sig med. De to dannede par såvel privat som på de mange og lange løbeture. Lige indtil sin død som 84-årig løb Sven ti kilometer i Dyrehaven - tre gange om ugen. Mødet med Birgitte og passionen for løb var ifølge familien med til at give hans liv et nyt indhold.

Et firma med vokseværk

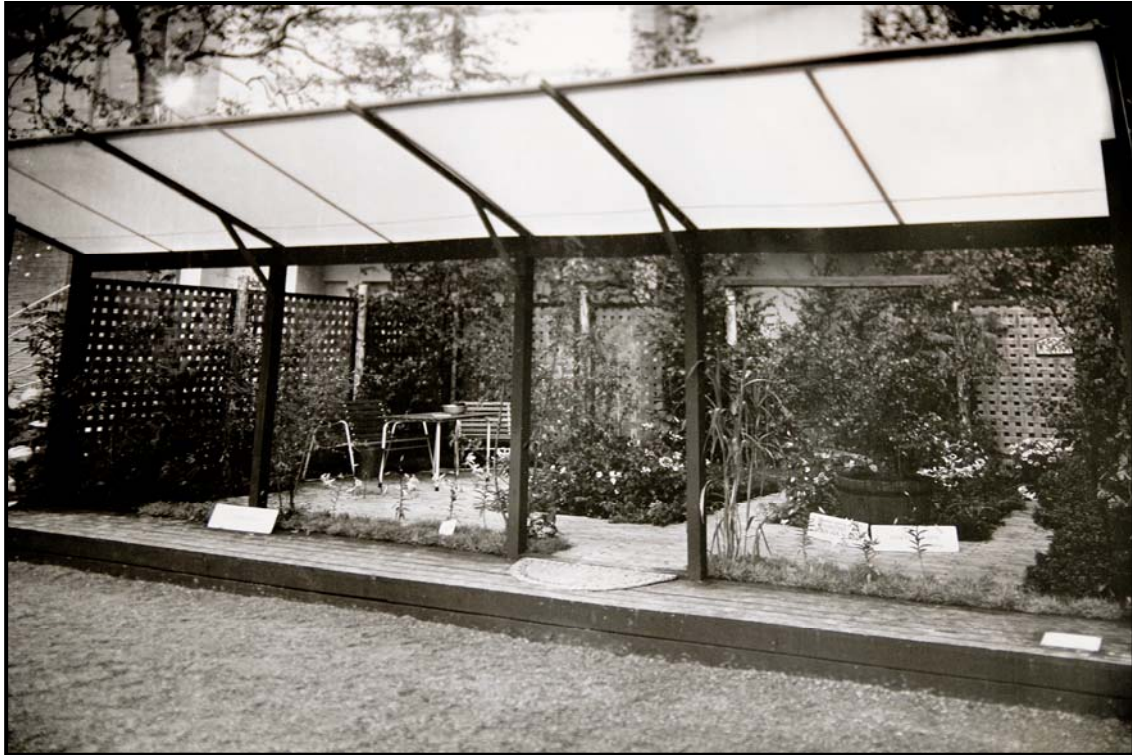
I starten af 1950'erne havde firmaets vokseværk bidt sig rigtig fast. Svens indtræden i firmaet var derfor en kærkommen hjælp. Det drejede sig ikke længere om fortrinsvis at holde haver, men ligeså meget om at anlægge dem. Selve tegningen af haverne var fortsat overladt til andre, heriblandt landskabsarkitekterne Eyvind- og Agnete Langkilde, der trak stregerne til mange af de Ordrupske haveanlæg.

1950'erne var også årtiet, hvor firmaet modtog sin vel nok største udmærkelse. Det skete på en gartnerudstilling i Forum i 1956, hvor ingen ringere end Dronning Ingrid overrakte et diplom til Axel og Sven for den stand, de til lejligheden havde opbygget. Udmærkelsen var, som Axels barnebarn Kirsten Weber beskriver det, en dyb glæde for dem begge.

Udmærkelsen gav både energi og selvtillid til nye udfordringer. Og dem var der mange af. I det hele taget var 1950'erne en tid, hvor der skete meget med gartnerfaget. Man begav sig ud over sit egentlige fagområde og påtog sig endog at anlægge hele boligområder med alt, hvad det indebar. Vittige folk mente i den forbindelse, at Axel og Sven havde udviklet sig fra at være radisemekanikere til betongartnere. De hentydede til de store anlæg i Rødovre og i Brøndbyerne, der kom til at fylde mere og mere i firmaets ordrebøger.

Et stort øjeblik: Dronning Ingrid har netop overrakt "guldmedaljen" i form af et diplom til Axel Bech, for den stand, han og Sven har opbygget på gartnerudstillingen i Forum. Udstillingen fandt sted i 1956, men stoltheden over diplomtet varede ved i mange år, fortæller Axels barnebarn, Kirsten Weber.

Axel og Svens stand, som den så ud i Forum 1956.

Det er ikke hver dag, man modtager en "Guldmedalje og ærespræmie" fra dronningen. Diplomet kom op og hængte på væggen i anlægsgartnerhjemmet på Morescosvej. I dag pryder det mødelokalet på Mesterlodden 13.

Else og bøgerne

Fra 1950'erne og frem var der i mange år en dagsrytme, hvor Axel og Sven lagde plan på kontoret, kørte ud på pladserne og kom hjem til frokost. Efter et tiltrængt hvil var det af sted igen, hvis Sven da ikke gik i kælderen for at føre bøgerne. "Bøgerne" var indtil da en overkommelig opgave, der kunne ordnes, når der var tid tilovers. Men det blev de ikke ved med at være, og her kom Svens søster, Else Weber, ind i billedet.

I første omgang skulle Else blot hjælpe til med et nytårsregnskab, men det blev snart til mere end det. Hun havde indtil da været ansat i Ordrup-Charlottenlund Bank, men i 1949 giftede hun sig med kollegaen Finn Sund Weber, og det gav problemer. I banken mente man nemlig ikke, at man kunne have ægtefolk ansat. Enden på visen blev, at Else måtte se sig om efter et andet arbejde, og hun endte så altså med fra starten af 1950'erne at stå for regnskabet i kælderen på Morescosvej.

Lønningsdag

I den forbindelse blev lønudbetalingen en af de opgaver, der sorterede under hende. Der var efterhånden en hel del folk ansat i firmaet, og når de om onsdag skulle have deres løn, var der hektisk aktivitet. Folkene troppede op på Morescosvej og fik hver især udleveret en lille brun pose med kontanter. Uden på posen stod det præcise beløb anført med sirlig håndskrift.

Med firmaets fortsatte ekspansion blev bogholderiet dog hurtigt til en opgave for mere end én person.

F.D.B. 4

Navn: Søren Knudsen

Løn.....	kr.	352.80
Udlæg <u>off. betalt</u>	"	32.00
<u>Købning</u>	"	24.00
	kr.	<u>408.80</u>
Fradrag:		
Sygefond.....	kr.	0.90
<u>A.T.P.</u>	"	1.80
	"	2.70
	kr.	<u>406.10</u>

29 JULI 1964

AXEL BECH & SØN
ANLÆGSGARTNERE
Morescosvej 8 · Charlottenlund · OR. 1940 · 1996

I 1960'erne lød arbejdsugen på 45 timer inklusive lørdag. Lønnen blev udbetalt i små brune papirposer på 10x15 cm. Eksemplaret her er fra 1964. Som det ses, var lønnen på 352,80 kr. Skatten måtte man selv indbetale året efter.

En tolvler i tipning

Kontorholdet var imidlertid ikke det eneste, der voksede, det gjorde behovet for mekanisering også. Da den første traktor skulle anskaffes i starten af 1950'erne, var der dog problemer. Opsparingen var ganske enkelt ikke stor nok, og Axel måtte gå i banken for at bede om et lån. Bankens svar var imidlertid et blankt nej, og det daglige arbejde måtte derfor fortsætte på traditionel maner.

Men kun for en stund. Af og til kan man være heldig, og det var Sven et par år senere, hvor en tolvler i tipning indbragte ham 11.800 kr. De penge blev der købt traktor for, og der skulle komme mange flere til.

Store omvæltninger

Den 1. april 1961 kom så den store dag, hvor man fejrede firmaets 40 års jubilæum. Der var meget at glæde sig over med hensyn til vækst og indtjening. Men en sørgelig begivenhed satte alligevel sit præg på festlighederne. Kort forinden - den 23. januar - døde Axel Bech.

”Han elskede jo den usunde mad, og i en alder af 69 år var han blevet en stor og tyk mand. Det afholdt ham imidlertid ikke fra at ordne have en dag i januar. Han gik ud i skjortærmer, fik lungebetændelse, og så var det slut”, fortæller Kirsten Weber.

Efter Axels død overtog Sven firmaet, der fortsat blev administreret fra kælderen på Morescosvej. Virksomheden fortsatte under navnet Axel Bech & Søn og beskæftigede nu 75 mand. Det var dermed blevet én af de tre største anlægsgartnervirksomheder i københavnsområdet.

Axel Bech fotograferet ved vinduet på Morescosvej. Han døde den 23. januar 1961.

De unge fra provinsen

Et af de træk, der kendetegne firmaet i denne periode, var antallet af medarbejdere fra provinsen. Dem var der mange af. En del unge jyder drog mod hovedstaden for at søge lykken, og dem, der fik arbejde hos Sven Bech, blev ofte vældig glade for det.

To af disse unge jyder var Poul Østergaard og Steen Hegnet Knudsen. Poul Østergaard blev ansat i 1962, og blev efter få år leder af Den Grønne Afdeling. Han fik desuden ansvaret for snerydningsentreprisen hos Gentofte Kommune og kom med tiden til at fungere som Sven Bechs højre hånd.

To år senere startede Steen Hegnet Knudsen som arbejdsmand. Han blev dog hurtigt forfremmet til arbejdsleder og endte efter en årrække som direktør for hele foretagendet. Begge opnåede desuden at blive medejere af virksomheden, før de gik på pension i henholdsvis 2000 og 2007.

Det var naturligvis langt fra alle, der fik så fremtrædende poster som Poul Østergaard og Steen Hegnet Knudsen. Alligevel har mange af virksomhedens medarbejdere i dag fejret både 30- og 40-års jubilæer.

Mange mener, at Sven Bechs evne til at uddelegere opgaver og ansvar kombineret med en rimelig løn og et godt kammeratskab var det, der gjorde forskellen. Desuden rekrutterede de unge fra provinsen ofte sig selv. Når først én var ansat, rekrutterede han sine kammerater. Det var nærmest en selvforstærkende effekt, som Sven Bech absolut ikke havde noget imod. Provinsens unge var pålidelig arbejdskraft, der gjorde det muligt for virksomheden at favne endnu bredere.

Sven Bech A/S

Fremgangen gav Sven Bech mod på nye eventyr. I 1965 købte han, Vadgården, en lille landejendom i Sengeløse. Ideen var, at producere planter til eget forbrug, så de 12 hektar blev sået til, og to mand fik ansvar for den daglige drift. Desuden blev der opført en værkstedsbygning, hvor man reparerede og vedligeholdt firmaets maskiner.

Men planteskoledriften skulle senere vise sig at være en dårlig ide. Vadgården blev aldrig en rentabel del af virksomheden, og i 1980-81 blev den atter solgt fra.

Den uheldige investering forhindrede dog ikke virksomhedens fortsatte vækst op gennem sidste halvdel af 1960'erne. Det traditionelle gartnerarbejde blev fortsat skubbet i baggrunden. Det var frem for alt byudviklingen i forstæderne, hvor bolig-, erhvervs- og institutionsbyggeri skød op, der fyldte ordrebøgerne. Firmaet kastede sig ud i opgaverne, som der tilsyneladende ikke var nogen ende på. Engagementet krævede en voldsom oprustning både mandskabsmæssigt og materielt. I slutningen af 1960'erne rådede Axel Bech & Søn således over en svært bevæbnet hær på ikke færre end 180 mand. I maskinparken indgik blandt andet:

- 23 traktorer
- 4 rendegravere
- 2 gravemaskiner
- 5 lastvogne
- 6 bulldozere
- 6 gummigeder

Axel Bech & Søn var dermed blevet en af landets største anlægsgartnervirksomheder. Dermed var tiden også blevet moden til en ny virksomhedsform og et nyt navn. 1972 blev året, hvor Sven Bech A/S blev oprettet.

Der var gang i den i 60'erne og 70'erne. Man bevægede sig væk fra det traditionelle anlægsgartnerarbejde og tog del i byudviklingen i forstæderne. Her er det området ved Brøndby Strand, der tages under kærlig behandling.

Krise og genetablering

1970'erne var krisetid for mange danske virksomheder, og Sven Bech A/S var heller ikke uberørt. Heldigvis havde virksomheden sine opgaver spredt på mange områder, og var derfor mindre sårbar overfor den samfundsøkonomiske nedtur.

Fra midten af 1970'erne skete der dog noget, der skulle få afgørende betydning. Fra direkte at give fagentreprise-tilbud til bygherren, begyndte Sven Bech A/S at byde ind på diverse underentrepriser.

Virksomheden kom dermed til at arbejde for de store private entreprenørfirmaer og developere. Det medførte, at man gradvist blev presset på priserne, og at man i en årrække frem til 1980 havde en meget dårlig indtjening. Faktisk gik det så dårligt, at forretningen i flere år kørte med decideret underskud.

Bøje Niensens ”tilbud”

Første indikation på at noget var helt galt, kom da storentreprenør, Bøje Nielsen, en dag ringede til Sven Bech. Det var ikke som sædvanligt en arbejdsleder eller en sekretær, der ringede, men Bøje Nielsen selv. Hans virksomhed var truet af konkurs, forklarede han, hvorefter han kom med et ”tilbud”.

”Han spurgte om vi i forbindelse med vores tilgodehavende på 180.000 kr. var indstillet på at modtage 140.000 kr. og så give ham en kvittering på hele vores tilgodehavende. Samtidig skulle vi skrive under på, at vi ikke ville erklære ham konkurs. Det indvilgede vi i”, forklarer senere direktør i Sven Bech A/S, Steen Hegnet Knudsen.

I betalingsstandsning

Det ændrede dog ikke på, at Bøje Nielsen senere blev erklæret konkurs, og at Sven Bech A/S blev dømt til at tilbagebetale de 140.000 kr. og indgå i konkursboet. Bøje Nielsen skulle desværre vise sig blot at være den første samarbejdspartner, der ikke kunne betale, hvad han skyldte. Kort tid efter måtte man igen vinke farvel til et stort tilgodehavende hos entreprenør, Kay Wilhelmsen, der ligeledes gik konkurs.

I november 1980 indtraf katastrofen så: Sven Bech A/S måtte gå i betalingsstandsning på grund af de store tilgodehavender og manglede likviditet.

Nu var det altafgørende at få fremskaffet kapital - og helst i store mængder - hvis firmaet skulle bestå. Redningsmanden meldte sig blandt medarbejderne. Steen Hegnet Knudsen indvilgede i at skyde 220.000 kr. i den skrantende virksomhed.

Genetablering

Samtidigt lykkedes det virksomheden at få en akkord-ordning med kreditorerne. Men det var ikke gjort med det. For at få enderne til at nå sammen, måtte man skære medarbejderstaben ned til 30 mand. Det gjorde ondt – ikke mindst på Sven Bech selv. Ikke desto mindre viste det sig at være den rigtige vej ud af krisen. I løbet af et års tid fik man igen oparbejdet en fornuftig indtjening, og firmaet blev genetableret med Sven Bech og Steen Hegnet Knudsen som partnere. Fire år senere blev konkursboet efter Bøje Nielsen gjort op, og det nyetablerede firma fik endelig sit tilgodehavende udbetalt

Set i bakspejlet var Sven Bech A/S ikke kommet i økonomisk uføre på grund af dårlig virksomhedsførelse, men på grund af en række omstændigheder, der ikke stod til firmaet at ændre. Efter genetableringen gik det da også hurtigt fremad igen. En af de første store entrepriser var arbejdet med terræn og græs på Kommunedatas nybyggeri i Ballerup. Samarbejdet skulle vise sig at blive langvarigt. I dag er det stadig Sven Bech A/S, der står for pleje og vedligeholdelse af virksomhedens grønne arealer samt vintervedligeholdelsen.

Gårdsaneringer

Men bedst som virksomheden atter havde fundet fodfæste, ændrede markedet sig igen. Fra midten af 1980'erne ophørte de store boligbyggerier i omegnskommunerne, og Sven Bech A/S måtte se sig om efter nye opgaver. Til alt held var der i disse år et stigende behov for gårdsaneringer i Københavns indre by og i bro-kvartererne. Dette var noget helt nyt. Anlægsfolkene kunne hverken komme frem eller tilbage med deres store maskiner, så man måtte investere i minigravere,

motortrillebører og små dumpere. Investeringerne viste sig dog at bære frugt. Arbejdsområdet voksede, og udgør den dag i dag en stor del af virksomhedens omsætning.

Gårdsaneringer i det indre København er fortsat et stort arbejdsområde for Sven Bech A/S. Her har man renoveret en baggård for boligselskabet AB Friheden.

Europa Nostra-prisen

At firmaet igen var på rette spor fik man yderligere et bevis på i 1989. Sven Bech A/S var én blandt flere virksomheder, der havde deltaget i renoveringen af Søkvæsthuset ved Christianshavns Kanal. Den gamle bevaringsværdige bygning skulle først gennemgå en omfattende renovering og derefter indrettes til orlogsmuseum. Renoveringen blev så stor en succes, at den efterfølgende blev belønnet med den fornemme internationale bevaringspris Europa Nostra. For sin deltagelse i projektet modtog Sven Bech A/S et diplom signeret af H.K.H. Prins Henrik.

Flyttedag

Efter talrige udvidelser på Morescosvej, blev 1991 året, hvor firmaet måtte flytte. Indtil da havde man dels bygget til og dels lejet flere af de tilstødende grunde på Morescosvej. Men i 1991 var det slut. Det var ikke længere muligt at forlænge lejekontrakterne, og man tog derfor konsekvensen og flyttede alle aktiviteter til Mesterloddens 13, hvor firmaet stadig har adresse.

Ny ejerkreds – nye tider

Gårdsaneringerne kom som sagt til at spille en væsentlig rolle fra midten af 1980'erne og frem. Det var dog ikke den eneste skælsættende begivenhed, der fandt sted i denne periode. Op gennem årtiet blev tre lærlinge, Lars Jensen, Henrik Dall og Michael Dall ansat i virksomheden. Trekløveret viste sig hurtigt som dygtig og pålidelig arbejdskraft, og den slags blev der traditionen tro lagt mærke til i Sven Bech A/S.

Foruden Lars Jensen blev Henrik Dall og Michael Dall ansat som lærlinge op gennem 1980'erne. På billedet ses Lars Jensen under flytningen fra Morescosvej til Mesterlodden i 1991.

Et tilbud til de unge

I 1991 var ejerkredsen desuden blevet udvidet med Poul Østergaard, der havde skudt 150.000 kr. i foretagendet. Nu var turen så kommet til de unge. I januar 1997 fik de tilbuddet om, at blive medejere af firmaet, hvis de havde lyst og mod på det. Det havde de, og de kom efterfølgende til at dele en aktieandel på 25 procent.

Den unge generation var nu blevet medejere af en virksomhed, der altid udførte arbejdet hos kunderne efter alle kunstens regler. Anderledes så det ud med de interne arbejdsgange, mente de tre. Moderne ledelse var ikke noget, man gik op i på Mesterlodden 13. Eksempelvis optrådte medarbejderne i alle regnbuens farver, eftersom de selv stod for indkøb af arbejdstøj. Det samme gjaldt firmabilerne. De kørte så længe de kunne, og når de ikke kunne mere, så måtte man tage, hvad forhandleren havde. Der var derfor dårligt nok to biler, der var ens.

På den administrative side var situationen næsten den samme. I 1995 blev alt stadigvæk skrevet på maskine, og kontoret var efter de unges mening, håbløst gammeldags. De stillede derfor en række forslag til forandringer, men måtte sande, at gamle vaner kan være svære at ændre. Efter en hel del tovtrækkeri lykkedes det dog at få påbegyndt en intern moderniseringsproces. Men det tog tid.

I slutningen af 1990'erne og et stykke ind i det ny årtusinde blev Michael Dall desuden mere og mere inddraget i firmaets ledelse. Det betød, at han i nogle år frem til Sven Bechs pension i 2000 sad på hans kontor og sugede til sig. Han var med til møder og forhandlinger og fik efterhånden en god fornemmelse af, hvad det ville sige at være leder af et foretagende som Sven Bech A/S. Samtidig var et generationsskifte sat i gang, så Michael skulle snart få brug for de indhøstede erfaringer.

Sven Bech går bort

Ved udgangen af år 2000 trådte Sven Bech og Poul Østergaard ud af firmaet, hvorefter Steen Hegnet Knudsen overtog direktørposten. Sven Bech A/S var nu ejet af Steen Hegnet Knudsen og de tre unge i fællesskab.

Kort tid efter indtraf imidlertid en trist hændelse. Sven Bech havde altid haft et godt helbred, men i en alder af 84 år, begyndte det at svigte. Under en af sine mange løbeture faldet han pludselig om, og kun fordi der var en kyndig førstehjælper tilstede, klarede han frisag. Sven Bech kom dog hurtigt til hægterne igen og genoptog sin løbetræning. Det gik godt indtil den 22. september 2001, hvor hans krop ikke kunne mere. Under endnu en løbetur i Dyrehaven faldt han om og døde.

Tabet kunne ikke undgå at påvirke firmaet i tiden, der kom. Selvom Sven officielt var trådt ud af virksomheden, var han stadigvæk en stor del af den. Man skulle nu til at vænne sig til en hverdag uden hans beroligende gemyt og mangeårige erfaring.

Sven Bech tog for alvor løbeskoene på, da han fyldte 50. Efterfølgende udviklede interessen sig voldsomt, og i en alder af 84 år løb han ti kilometer tre gange om ugen. Det blev også under en af løbeturene i Dyrehaven, Sven Bech faldt om og døde den 22. september 2001.

Ny direktør

Forretningen fortsatte dog med at blomstre, og i de følgende år kom firmaet sig gradvis over tabet af Sven Bech. Der kom dog ikke til at gå lang tid, før der igen skete store forandringer. Det havde gennem længere tid ligget i luften, at Michael Dall var den, der skulle tage over som direktør, når Steen Hegnet Knudsen trådte af. Og sådan blev det i 2007, hvor generationsskiftet var endeligt på plads. Samtidig overtog Lars Jensen, Michaels post som formand for bestyrelsen og Henrik Dall overtog de opgaver, der indtil da havde sorteret under Poul Østergaard.

Fra Steen Hegnet Knudsens fratrædelse den 1. januar 2007. Michael Dall blev herefter ny direktør. Fra venstre: Steen Hegnet Knudsen, Henrik Dall, Michael Dall og Lars Jensen.

Modernisering

Med de tre unge som ejere af virksomheden blev der nu sat gang i yderligere en moderniseringsproces. Allerede i 2005 havde Michael stået i spidsen for opførelsen af nye bygninger på Mesterlodden. Og nu fulgte en række andre tiltag: Der blev ansat flere i administrationen og computere med tilhørende hjemmeside holdt for alvor deres indtog i virksomheden. Ovre var også den tid, hvor folkene selv købte arbejdstøj, og bilerne havde forskellige farver. Der blev effektiviseret og indført standarder for, hvordan virksomheden skulle fremstå udadtil.

En anden ting, der havde været en torn i øjet på de unge, var sikkerheden. Den havde ikke altid været helt i top. Det kom den nu. Der blev skabt en sikkerhedsorganisation, hvilket blandt andet betød, at lastbilerne blev udstyret med bakalarmer og cyklistkameraer. Generelt kom der mere fokus på medarbejdernes velfærd. Endelig blev en 880 kvadratmeter stor nabogrund på Mesterlodden købt til.

Da man i 1991 flyttede til Mesterloden i Gentofte, lå der et svensk typehus på grunden. I en årrække frem til 2005 blev huset brugt som administrationsbygning. Herefter blev den nuværende bygning opført.

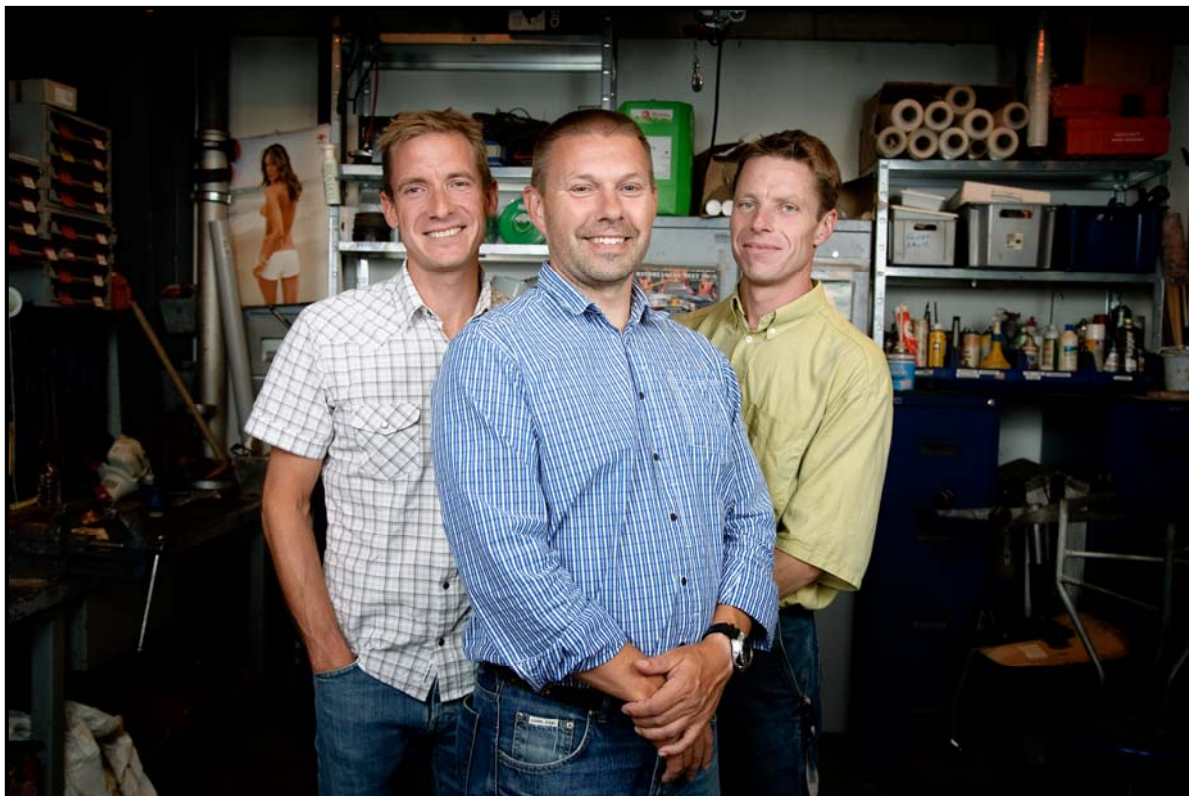
Virksomheden deles op

På dette tidspunkt udgjorde bygninger og maskiner en betragtelig del af virksomhedens værdi. For at lette et eventuelt fremtidigt ejerskifte, blev det derfor besluttet, at firmaet skulle deles op i to. Bygninger og grund blev solgt fra til det nyoprettede "Ejendomsselskabet Mesterloden 13", hvor Sven Bech A/S nu bor til leje.

Sven Bech A/S i dag

Sven Bech A/S er i dag landets ældste anlægsgartnervirksomhed. Den 1. april 2011 kan de tre ejere: Lars Jensen, Michael Dall og Henrik Dall fejre virksomhedens 90-års fødselsdag og samtidig se tilbage på de store forandringer, der er sket, siden Axel Bech grundlagde sin gartnerforretning i 1921.

Der har været opture og nedture, men firmaet har klaret skærene, og er i dag konsolideret med 65 gode medarbejdere og en fornuftig indtjening. Omkring 20 procent af kunderne er private, der skal have klippet hækken, anlagt en terrasse og lignende. Resten er offentlige institutioner og boligselskaber, som Sven Bech A/S enten har indgået vedligeholdelseskontrakter med eller projekterer nye anlæg for.

Sven Bech A/S ejes og ledes i dag i fællesskab af, fra venstre: Michael Dall, Lars Jensen og Henrik Dall.

Brug for justeringer

Men selvom Sven Bech A/S har undergået store forandringer, er man i dag tvunget til at løbe stærkere end nogensinde før. Hvis virksomheden skal fortsætte med at være en god arbejdsplads og en god forretning, er der rutiner, der skal justeres, forklarer direktør, Michael Dall.

”Vi slæber stadig rundt på nogle gamle traditioner og måder at gøre tingene på, som ikke altid er lige hensigtsmæssige. Derfor har vi i øjeblikket et konsulentfirma til at se på, hvor vi kan gøre det endnu bedre,” siger han og fortsætter.

”Vi har ikke ry for at være slavepiskere overfor vores folk, og det skal vi heller ikke være. Men vi skal blive bedre til at planlægge arbejdet og fortælle medarbejderne, hvor lang tid de har til de enkelte opgaver. Min holdning er, at det skal være sjovt at gå på arbejde, men ikke så sjovt, at vi går fallit”.

Det er med andre ord justeringer og ikke revolutioner, Michael Dall efterspørger. Følgende punkter er derfor ikke til diskussion:

- Kvaliteten har altid været i top hos Sven Bech A/S. Det skal den fortsætte med at være.
- Sven Bech A/S er ikke en virksomhed, der kommer efter kunderne med ekstra regninger. Enten beregner man korrekt, eller også bærer man selv tabet.

- Virksomheden har altid haft ry for at være let at samarbejde med. Det skal den fortsætte med at være.
- Alle laver fejl engang imellem, og det gør Sven Bech A/S også. Når det sker, står virksomheden ved det og tager sit ansvar.
- Folkene skal behandles godt, og den kammeratlige ånd må ikke gå tabt.

De store jubilæer, som mange af firmaets medarbejdere har fejret, taler deres eget tydelige sprog. Sven Bech A/S er en arbejdsplads, der falder i manges smag. Det samme gælder for kunderne. Firmaet er med i Håndværksrådets Evalueringscenter, der laver kunde-tilfredshedsundersøgelser. Af undersøgelserne fremgår det, at hele 80 procent af kunderne har fået Sven Bech A/S anbefalet af tidligere kunder.

Det er man både glad for og stolt over på Mesterlodden 13.

Portrætter

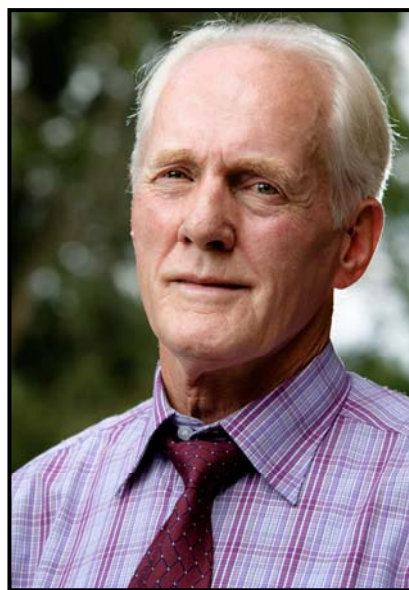
Poul Østergaard

Østenvinden

Poul Østergaard med tilnavnet ”Østenvinden” rejste fra Nordjylland til København for at finde eventyret. Han fandt det hos Axel Bech & Søn.

I starten af 1960'erne gik en ung, rastløs mand rundt i Nordjylland. Han arbejdede ved landbruget, men den trivielle og trygge hverdag var ikke rigtig nok for hans temperament. Han savnede spænding og videre horisonter. Desuden havde broderen overtaget den fædrene gård, så i det henseende var der ikke meget, at se frem til.

En dag tog han beslutningen om at drage til hovedstaden. I København var der mangel på arbejdskraft, og mulighederne for at finde noget at rive i så lovende ud. Det lykkedes da også for ham at finde et job - i første omgang som nattevægter. Efter kort tids ansættelse måtte den 25-årige nordjyde dog erkende, at jobbet alligevel ikke helt var det, han havde drømt om. Der var trods alt langt mellem tyveknægtene i de københavnske industrikvarterer, så noget action-præget hverdag var der ikke tale om. Desuden foregik det ofte på cykel, når han skulle rundt og låse af. Heller ikke det levede helt op til forventningerne.

Poul Østergaard 2010.

Et tyveri med konsekvenser

En sen nattetime i 1962 skete der imidlertid noget, der fik afgørende konsekvenser. Vægteren havde netop været inde på en virksomhed for at låse af, og skulle nu videre på cyklen til næste stop. Det gik imidlertid ikke helt som planlagt, for mens han havde været optaget af at sikre andres ting mod tyveri, havde nogen set sit snit til at hugge hans cykel. Det gjorde Poul Østergaard, som den unge mand hed, godt gal i skralden. Så gal, at han på stedet besluttede, at det skulle blive hans sidste nat som vægter i de københavnske forstæder.

Dagen efter gik han avisens jobannoncer igennem. En bestemt annonce fangede hans interesse: Et anlægsgartnerfirma i Ordrup søgte arbejdsmænd - og det med planter og jord havde han i forvejen forstand på, så det virkede lovende. Han begav sig derefter af sted mod Ordrup, og kort tid efter var den unge mand ansat i Axel Bech & Søn.

Her skete der noget

Poul Østergaard startede som traktorfører og græsmand i Gentofte Kommune, som firmaet nu havde mange opgaver for. Og det var i høj grad et arbejde, der faldt i hans smag: Her skete der noget, og hver dag bød på nye opgaver. Desuden var der masser af kolleger – heraf en hel del jyder, så den forhenværende landbrugsmedhjælper faldt hurtigt til.

Formændene blev hurtigt klar over, at det var en mand med gods i. Poul sagde aldrig nej til en opgave, og når klokken nærmede sig fyraften, var han den sidste, der lagde værktøjet fra sig. Hans flittighed blev da også hurtigt belønnet: I 1964 blev han formand for firmaets grønne afdeling, der stod for pleje og vedligehold. Kort tid efter fulgte ansvaret for snerydningsentreprisen hos Gentofte Kommune. Det betød, at det i vintrene fremover var ham, der holdt vagt ved "alarmtelefonen", som kommunen ringede på, når sneen havde lagt sig på veje og stier.

Poul Østergaard var og er fortsat en særdeles pligtopfyldende herre, fortæller kollegerne fra dengang. Derfor havde han heller ikke altid lige let ved at uddelegere opgaver til andre. Resultatet blev, at han i vintermånederne stod stand-by ved telefonen døgnet rundt. Fire timers søvn kunne det blive til på en gennemsnitlig vinternat, så skulle Poul ud og kontrollere, om vejene var glatte.

Poul Østergaard holdt med andre ord et tempo og havde et engagement, der kunne tage pusten fra de fleste. Med tiden tildelte kollegerne ham derfor øgenavnet "Østenvinden".

Bechs højre hånd

Som årene gik, blev Poul Østergaard en mere og mere betroet medarbejder. Gennem de første 10-15 år, var forholdet til Sven Bech og det øvrige kontorpersonale ganske vist formelt. Man var Dis. Men senere blev Poul nærmest Svens Bechs højre hånd. Håndtering af konflikter var ikke Svens stærke side, og med tiden blev det derfor Poul, der med sin mere direkte facon trådte til, når der skulle slås i bordet.

Med tiden kom Poul Østergaard også til at stå for den kontante lønudbetaling. Helt op i 70'erne gik han hver uge i banken og hentede løn til omkring 100 mand. Det skete ikke så sjældent, at udbetalingen først kunne ske dagen efter, og Poul måtte ved de lejligheder tage de anseelige pengebeløb med sig hjem under hovedpuden. Dagen efter mødtes han så med de enkelte formænd, som hver især fik udleveret en pose penge til fordeling blandt deres folk.

Fra at være startet som traktorfører og græsmand i 1962 endte Poul Østergaard som medejer af Sven Bech A/S i starten af 90'erne. Her skød han 150.000 kr. i firmaet og kom dermed til at eje 25 procent af aktiekapitalen. Efter 38 års tro tjeneste lod Poul Østergaard sig pensionere i 2000.

Steen Hegnet Knudsen

Redningsmanden

Steen Hegnet Knudsen startede med at samle sten for Axel Bech & Søn. Senere skulle han både blive økonomisk redningsmand og direktør for virksomheden.

Steen Hegnet Knudsen er én af de medarbejdere, hvis liv i høj grad blev formet af Axel Bech & Søn og senere Sven Bech A/S. I mere end 40 år havde han sin gang på pladserne og i kontorerne for endelig at slutte sin karriere i direktørstolen.

Steen voksede op på landet nord for Skive, men havde ingen planer om en fremtid i landbruget. Han ville derimod have en handelsuddannelse, og fik plads i en købmandsbutik efterfulgt af et års studier på handelshøjskolen. I sommeren 1964 var uddannelsen i hus, og den 22-årige Steen så sig om efter et sommerferiejob.

Efter kort tids søgen fik han en tjans hos Axel Bech & Søn.

En tjans, der skulle vise sig at blive til meget mere end et sommerjob. Hans første opgave bestod i at samle sten på et areal i Albertslund, hvor FDB var ved at opføre centrallager og administration. En stor del af arbejdet på det 30 hektar store område blev udført med håndkraft, så det var en træt ung mand, der kom hjem efter de første dage på jobbet.

Steen Hegnet Knudsen 2010.

Der gik dog ikke længe, før man i firmaet fandt ud af, at Steen havde evner til en hel del mere end blot at samle sten. Firmaets overgartner, Niels Jensen, var arbejdsleder på Albertslund-projektet, der involverede mere end 50 mand. Han havde hårdt brug for en assistent, og der passede Steen godt ind.

Arbejdsleder

Derefter gik det slag i slag indtil Steen i 1967 blev selvstændig arbejdsleder. Som 25-årig skulle han nu lede og fordele arbejdet mellem folk, hvoraf mange var væsentlig ældre end ham selv. Det var ikke altid lige let. Specielt i begyndelsen skulle den unge leder ses an.

Det ændrede dog ikke på, at hans første store opgave som nyslået mellemlider kom i hus med bravur. Det drejede sig om anlægsarbejdet ved opførelsen af Rønnevangsskolen i Tåstrup.

I årene der fulgte, blev Steen gradvist mere inddraget i tilbudskalkulation og administrationsarbejde – et arbejdsområde, der passede ham fint.

Medejer

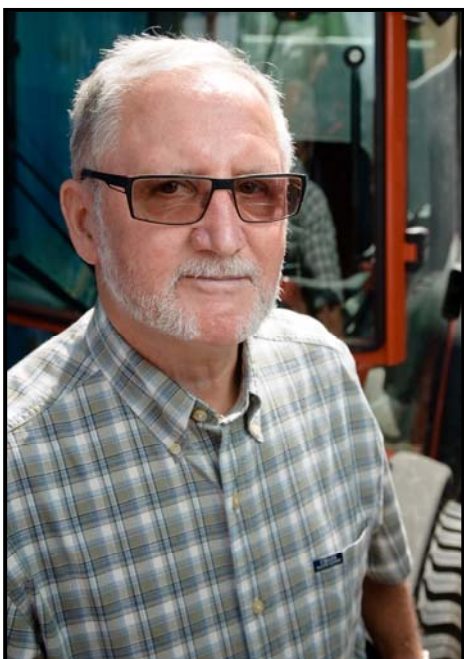
Steen skulle imidlertid ikke blive ved med at være nogen helt almindelig medarbejder. Da Sven Bech A/S gik i betalingsstandsning i november 1980, var det ham, der trådte til som redningsmand ved at skyde 220.000 kr. i foretagendet. Det reddede firmaet, og det gjorde samtidig Steen Hegnet Knudsen til medejer. I en årrække frem til starten af 1990'erne ejede han nu virksomheden sammen med Sven Bech. Herefter kom Poul Østergaard med i ejerkredsen.

Ved Sven Bech og Poul Østergaards udtræden af firmaet ved udgangen af år 2000 overtog Steen Hegnet Knudsen posten som administrerende direktør. Han bestred herefter stillingen frem til sin pension 1. januar 2007.

Henning Rasmussen

Opfindsomme bønderkarle

Mange af Sven Bechs gartnere kom fra landbruget, og da de skiftede til gartnerbranchen tog de landbrugsmaskinerne med sig. For Henning Rasmussen var maskineriet en vigtig del af hverdagen.

”Omkring 1970 havde vi: 23 traktorer, fire rendegravere, to store gravemaskiner, fem store lastvogne, seks bulldozere og seks gummigeder”.

70-årige Henning Rasmussen har styr på historikken, når det gælder maskinparken hos Sven Bech A/S. Men han har også forudsætningerne for det. Han var ansat i firmaet som traktormand fra 1962 til sin pension i 2009. I de mellemliggende år, har han behandlet jord, ryddet sne og sået græs. Masser af græs.

Meget bedre maskiner

Men det, der fascinerede Henning allermest gennem årene, var maskinerne. Det var også glæden ved maskinerne, der i 1962 fik ham til at søge arbejde hos Sven Bech.

Dengang var Henning traktormand i et andet firma, der udførte jordarbejde på FDB's centrallager i Albertslund. Men så skete der noget.

Henning Rasmussen 2010.

”Sven Bech begyndte også at arbejde derude. Jeg kunne hurtigt se, at han havde meget bedre maskiner, end vi havde, så jeg besluttede mig for at søge arbejde hos ham i stedet”, forklarer Henning.

Med møgsprederen til hjælp

Og sådan gik det til, at Henning fik arbejde hos Sven Bech og blev fast mand på traktor nummer fem. Med tiden blev bearbejdning af jord og såning af græs til hans speciale. Det gik godt, selvom udrustningen var simpel i begyndelsen. Der var endnu ikke ret meget specialudviklet udstyr i anlægsgartnerbranchen, hvilket godt kunne gøre en arbejdsuge på 48 timer til lidt af en udfordring. Derfor så arbejdsmændene sig om efter hjælpemidler. Søgelyset blev rettet mod landbruget, hvor mange af dem kom fra.

”Vi begyndte at bruge en møgspreader, når vi blandede spagnum og grus til fodboldbanerne. Og i stedet for at så græsset med hånden fik vi fat i en almindelig Nordsten såmaskine. Det var noget vi bønderkarle selv fandt på. Senere fik vi en amerikansk Lawnmaker, og så gik det selvfølgelig meget bedre”.

Folkene vidste bedst

Ud over ugelønnen på 375 kr. og et godt kammeratskab, var indkøb af maskiner en af de store fordele på den nye arbejdsplads. Her havde folkene meget at skulle have sagt, når der skulle vælges.

Det var dem, der arbejdede med udstyret til daglig, og derfor også dem, der vidste bedst, mente Sven Bech.

”På den måde var firmaet anderledes end så mange andre. Jeg kunne selv bestemme, hvilke maskiner, jeg ville have, og tog bare ud til forhandleren og købte ind. Vi havde utrolig meget frihed”, siger Henning.

Udrustet med maskiner efter eget valg, gik det så over stok og sten. Henning tog del i en lang række af firmaets større projekter, blandt andet stadion-anlæggelsen i Gentofte, Albertslund, Vallensbæk og Ballerup. Ved Ballerup- og Albertslund Planen var han desuden med til at anlægge de tilhørende græsarealer.

Snerydning og ild på piben

Dertil kom renoveringen af Ledreborg Allé i 1990’erne. Arbejdet blev senere præmieret, hvilket faldt helt i Hennings smag, eftersom det var ham, der var formand. Arbejdet var omfattende, fortæller Henning, der stadig har antallet af udplantede træer i frisk erindring: 1164 stk. blev det til. Hverken mere eller mindre.

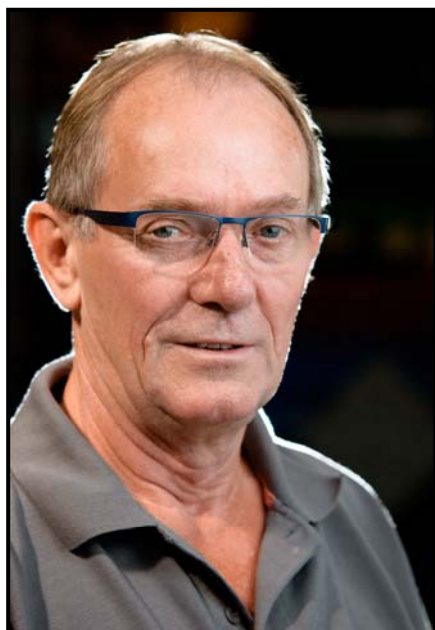
Den slags arbejde var i sagens natur henlagt til sommerhalvåret. Når de mørke måneder kom, blev det tid til en anden af Hennings yndlingsopgaver: Snerydningen.

”Det var en tid, jeg så frem til. Der var ikke noget bedre end at komme ud i traktoren, få ild på piben og så rydde sne. Det var herligt. Så hyggede man sig rigtig”.

Preben Guldborg

Ingen smalle steder

Frihed og venlighed – det var stilen, forklarer Preben Guldborg, der var ansat i Sven Bech A/S i 44 år.

Preben Guldborg 2010.

”Der er en menneskelighed i firmaet, som det er svært at beskrive. Sven Bech var jo selv en utrolig venlig og rar mand – det var hans stil. Og det smittede af på resten af firmaet”, forklarer Preben Guldborg, der i 2008 gik på pension efter 44 år med jord og planter som omdrejningspunkt i Sven Bech A/S.

Når Preben ser tilbage på sit liv som anlægsgartner, deler han det op i to dele. Den først som maskinfører, og den sidste som formand.

Maskiner til parade

Første del tog sin begyndelse den 11. august 1964. Preben var da 23 år, og netop kommet ind med toget fra Lolland. Første arbejdsplads lå i Albertslund, hvor man manglede en traktorfører.

”Arbejdet og kammeratskabet var alle tiders, og man manglede heller ikke maskiner på arbejdspladsen”, fortæller Preben, der efter noget tid blev fast pilot på traktor nummer 12.

”Sven gik op i, at vi skulle have gode maskiner, så der var ingen smalle steder. De blev som regel udskiftet allerede efter tre år, og hver lørdag blev de vasket og stillet op til parade. Vi følte en vis stolthed over maskinparken”.

Konkurrence mellem afdelingerne

Efter at have taget sin tårn som maskinfører, blev Preben forfremmet til formand. Det var en periode, hvor de enkelte formænd konkurrerede med hinanden og næsten kørte deres afdelinger som selvstændige virksomheder. Nogle gange kunne samarbejdet derfor have svære betingelser. Fx var det ikke altid lige let at låne hinandens mandskab og maskiner, husker Preben. Trods det, var det ikke småting, firmaet overkom af opgaver. Som formand var Preben selv involveret i en lang række projekter, blandt andet har han af to omgange deltaget i renoveringen af områderne ved Brøndby Strand. Det var også med det projekt, han som 67-årig afsluttede sit arbejdsliv.

Ingen slinger i valsen

Set i bakspejlet har arbejdet hos Sven Bech stort set kun budt på gode oplevelser. Dog havde Preben gerne været foruden betalingsstandsningen i starten af 80'erne.

”Det var en træls oplevelse, eftersom der var mange, der blev skåret væk. Alligevel synes jeg, man håndterede krisen på en god måde. Vi fik at vide, at vi nok skulle få vores penge, og det fik vi. Der var ingen slinger i valsen”.

Kurt Andersen

Mekaniker på Vadgården

Kurt Andersen var mekaniker på Sven Bechs planteskole. En planteskole med hjemmebrænderi, slanger og hovedløse høns.

”Bech havde jo selv fundet på, at vi skulle have høns på Vadgården. Så kom han og hentede æg engang imellem. På et tidspunkt var der en syg høne. Af en eller anden grund passede vi den i længere tid. Til sidst ringede vi til dyrlægen, men han mente ikke, at der var noget at gøre. Så hev han sgu en saks op af lommen og klippede den midt over”.

Ordene kommer fra Kurt Andersen, der startede på Vadgården som servicemand i 1966. I dag er han 67 år, og arbejder stadig i firmaet.

Farverige historier

Beretningen om den syge høne er bare en af mange farverige historier fra Vadgården i Sengeløse. Sven Bech købte den lille landbrugsejendom i 1965 for selv at kunne producere de planter, han havde brug for. Desuden skulle ejendommen fungere som værksted for de efterhånden mange maskiner, firmaet rådede over.

Kurt Andersen 2010

Som uddannet værktøjsmager var det Kurts opgave at reparere og vedligeholde maskinparken. Det var længe før klima og miljø kom på dagsordenen, og arbejdsmetoderne var ofte derefter. Når der fx skulle skiftes olie på gummigeden, så gravede man et hul i jorden, kørte maskinen hen over og hev bundproppen ud. Man havde den holdning, at det der kom op af jorden, det kunne også komme ned igen.

”Den var ikke gået i dag”, siger Kurt og fortæller om nogle af de andre påfund, som Vadgården lagde jord til.

”Da jeg startede i 1966, blev der jo ikke set så stramt på reglerne. Vi havde et hjemmebrænderi, kan jeg huske, og en af formændene havde en slange, som hang og dasede på en loftsbjælke. På et tidspunkt var der én, der ikke kendte noget til dyret. Han blev sgu så forskrækket, at han faldt og slog hovedet”.

Skoldet i en olietønde

Ideen om at holde svin på planteskolen er muligvis også opstået efter et besøg i hjemmebrænderiet. Grise kom der i hvert fald til, og de blev fedet op. Problemet opstod, da de en skønne dag skulle slagtes.

”De var forbandet svære at fange, så vi væltede rundt i mudderet hele dagen”, griner Kurt.

”Til sidst fik vi fat i dem, men vi havde jo ikke det rigtige udstyr til at slagte med, så de endte med at blive skoldet i nogle olietønder, og så fik vi ellers parteret dem, så godt vi kunne. Der skete

mange skøre ting”, siger Kurt, der var en af de relativt få københavnere, der var ansat i firmaet på den tid. At der var så få, har han sin egen forklaring på.

De gæve jyder

”Jyderne var skikkelige og dygtige. Mange af dem kom jo fra landbruget, og de løb heller ikke bare af pladsen, når de begyndte at kede sig. Det gjorde københavnere dengang. De var ligeglade med, om de blev fyret, for de kunne bare finde sig et andet job. Der var arbejde nok i modsætning til i Jylland. Uden jyderne havde Bech aldrig kunnet bygge firmaet op til det, det er i dag”.

Fakta om Vadgården

- Ejendommen i Sengeløse var på 12 hektar, hvor der blev avlet planter til eget forbrug. Desuden blev der indrettet værksted og oplagringsplads.
- Man avlede blandt andet 360.000 planter til Farum Midtpunkt.
- Oprindeligt var der to mand, der stod for planteskoledelen, og to mand der reparerede maskiner. Antallet af folk varierede dog meget. Særligt om vinteren, når pladserne var lukkede, var der mange på ejendommen.
- Servicemanden, Kurt Andersen, var den heldige ”ejer” af firmaets første mobiltelefon, der blev indkøbt i starten af 70’erne. Prisen lød på 20.000 kr.
- Vadgården blev aldrig en rentabel forretning, og blev atter solgt i 1980-81.

Lars Jensen

Man starter fra bunden

Lars Jensen har gjort, som man gør i Sven Bech A/S: Arbejdet sig op fra bunden. I dag er han leder af Den Grønne Afdeling og medejer af virksomheden.

Lars Jensen 2010.

Der skulle beskæres mange roser og sås meget græs, før Lars Jensen nåede dertil, hvor han er i dag. Som de øvrige medejere af Sven Bech A/S har han arbejdet sig op fra bunden, og det har været sliddet værd.

I Lars' tilfælde begyndte det med erhvervspraktik i november 1979. Gartnerne kunne hurtigt se, at den 16-årige knægt havde hænderne skruet rigtigt på, så han blev spurgt, om han havde lyst til at fortsætte med et fritidsjob som arbejdsdreng. Det havde han, og så var vejen stukket af.

I lære som anlægsgartner

Efter skolen blev fritidsjobbet fulgt op med et skoleophold på EFG's jordbrugslinje, og i august 1981 blev Lars så lærling hos Sven Bech A/S.

Her var det i første omgang finnen, Esa, der skulle stå for hans oplæring. De to kørte rundt til kredsen af private havekunder, hvor opgaverne blandt andet lød på beskæring, græsslåning og mindre nyanlæg. Lars gjorde, hvad han kunne for at suge til sig af lærdom.

Men, så skete der pludselig noget, der lagde et stort ansvar på hans unge skuldre: Esa døde, og Lars måtte gennem det sidste halvandet år af sin læretid klare opgaverne alene.

Trods den noget voldsomme start, gik det godt. Svendebrevet kom i hus, arbejdet fortsatte og årene gik. Fra midten af 90'erne blev Lars så betroet en opgave, der nok kunne få selv den mest erfarne gartner til at ryste i bukserne. Han skulle fremover være den, der passede grundlæggeren, blomsterentusiast og perfektionist, Axel Bechs gravsted på Ordrup Kirkegård. Det har han så gjort lige siden.

Medejer og modernisering

Fremme ved efteråret 1996 var det igen tid til at lære nyt. Lars tog orlov i et halvt år for at læse virksomhedsledelse og for at uddanne sig til tekniker. Poul Østergaard havde på det tidspunkt mange kasketter på – og derfor meget at se til. Da Lars vendte tilbage til firmaet overtog han en del af Østergaards vedligeholdelsesarbejde. Det gjorde han til alles tilfredshed. I hvert fald fik han kort tid efter - i 1997 - tilbuddet om at blive medejer af firmaet. Det takkede han ja til, og det har han ikke fortrudt. Heller ikke selv om det gav lidt ballade, da de tre unge medejere ville modernisere på visse områder.

”Der var lidt gnidninger, når vi ville lave noget om. Bech var nok i virkeligheden den, der var mest omstillingsparat – det var værre med Poul Østergaard og Steen Hegnet Knudsen”, griner Lars. ”Steen var blandt andet en stor og indædt modstander af computere, indtil vi fik vist ham, hvad de kunne bruges til”.

Skulle det nu være nødvendigt?

Men Sven Bech og Poul Østergaard var nu heller ikke ubetingede tilhængere af de nye måder at gøre tingene på.

”De havde også deres øjeblikke, hvor de synes, man skulle gøre alt, som man altid havde gjort. Jeg kan huske en episode, hvor der skulle køres 30 kubikmeter jord væk fra en have. Michael havde så lejet en motorbør for at lette arbejdet, men det skulle han aldrig have gjort. Bech og Østergaard var ved at falde ned af stolen over, at han kunne finde på det. De ville have, at det skulle gøres med trillebør!”, griner Lars.

Ingen skriftlige kontrakter...

Som medejere så de unge det også som deres opgave at få indført mere formelle arbejdsgange på det administrative område. Behovet stod klart en dag, hvor Gentofte Kommune ringede, forklarer Lars.

”Der var kommet nye medarbejdere til, og de havde nogle problemer med at finde ud af, hvad kommunen havde af kontrakter med firmaet. Det var der ikke noget at sige til, for der var ingen. Alle aftalerne var indgået mundtligt!”.

Det skulle der mere styr på, og det kom der.

Plattenslagerne røg ud

På samme måde havde kravene til medarbejderne altid været ganske uformelle. Sven Bech havde gennem årene stået for en meget åben og tolerant medarbejderpolitik.

”Han mente et langt stykke hen ad vejen, at der skulle være plads til alle. Derfor tjekkede man ikke folk så nøje. Man kikkede bare på deres hænder, og konstaterede, om de var skruet rigtigt på. Var de det, så gav man dem en chance. Det gik godt i langt de fleste tilfælde, men der var også nogle få plattenslagere imellem, som udnyttede venligheden. Dem fik vi sorteret fra”, fortæller Lars, der er godt tilfreds, med den måde firmaet kører på i dag. Derfor har han også planer om at være ligeså udholdende, som flere af firmaets ældre medarbejdere har været.

I 2011 kan han ud over firmaets 90-års fødselsdag fejre sit eget 30-års jubilæum - men det skulle gerne blive til meget mere end det.

”Der er jo andre, der har vist vejen, så indtil videre har jeg ambitioner om at runde et 40-års jubilæum”, griner han.

Henrik Dall

Folk bliver altid så glade

Maskiner, logistik og kundernes tilfredshed. Det er det, der gennem årene har betydet mest for medejer, Henrik Dall. Men der er også et par grumme oplevelser at tænke tilbage på.

Klokken nærmede sig 05 en lørdag morgen i 1989. Vinteren havde for alvor bidt sig fast og veje og stier var glatte som et spejl. Det var den direkte anledning til, at der på et af Gentofte Kommunes stisystemer udspillede sig et lidt usædvanligt optrin: Langs en af stierne trillede en lille ladvogn af sted. Den midaldrende kvinde, der sad bag rattet var ikke helt dus med bilen, så det gik langsomt. Med jævne mellemrum stoppede hun forsigtigt op, hvorefter to overrislede mænd i 20-års alderen væltede ud af passagersiden. Vaklende gik de om til ladet, hvor de greb fat i hver deres spand, fyldte dem med vejsalt og begyndte at sprede det ud på stien. Herefter dinglede de tilbage til førerhuset og ladvognen satte atter i gear. 50 meter længere fremme gentog scenariet sig på ny.

Henrik Dall 2010.

”Det er en af de historier, der er blevet grint rigtig meget af i tidens løb”, fortæller Henrik Dall med et skævt smil. Han var den ene af de to beduggede knægte, der kæmpede mod promiller og vejsalt den vintermorgen i 1989. Den anden var kollegaen Jan Larsen, og kvinden bag rattet var Henriks mor, Ulla.

Julefrokost med det hele

Sagen var, at der aftenen forinden havde været julefrokost i Sven Bech A/S. Festen var henlagt til en skurvogn på Mesterlodden 13, hvor den havde fået på alle tangenter med flæskesteg, juleøl og en god portion snaps. Da klokken var lidt over 04 var festen ved at ebbe ud, og folk begyndte så småt at gå hjem. For Henrik blev det dog kun til få øjeblikkes søvn, inden telefonen ringede. Budskabet fra manden i røret var hård kost på et tidspunkt, hvor de første tømmermænd allerede havde meldt sig: Der skulle saltes på stierne i Gentofte. Ikke i morgen. Ikke når solen stod op. Men nu.

Henrik delte heldigvis snevagten med sin bror Michael, så der var hjælp at hente – troede han. Desværre havde Michael også været med til festen, og var om muligt endnu mere medtaget end sin bror. I hvert fald var det umuligt at få liv i manden, så nu var gode råd dyre. Ikke alene var det en kæmpe opgave at skulle klare saltningen alene - Henrik var absolut heller ikke i stand til at køre bilen.

En forstående mor og en god kollega

Hvad gør man så? Jo, hvis man har et godt forhold til sin mor, kan hun måske overtales til at være chauffør? Og yes, det kunne hun. Det lykkedes desuden at få fat i kollegaen, Jan Larsen, der netop var vendt hjem fra julefrokosten. Som den gode kollega, han var, sprang han til.

Og således gik det til, at to overrislede mænd vaklede rundt efter en ladvogn en iskold vintermorgen i 1989.

”Men, jeg er ikke den eneste, der har lavet det nummer”, griner Henrik Dall, og forklarer, at julefrokosterne og snevejret altid har en irriterende tendens til at kolliderer med hinanden.

Henrik Dall er i dag medejer af Sven Bech A/S og leder desuden firmaets grå afdeling. Men da den famøse saltning udspillede sig, havde Henrik bare været i firmaet i fire år. Som så mange andre, var han startet i praktik – for Henriks vedkommende i august 1985 - og havde så fået blod på tanden. Uddannelsen som anlægsgartner var hurtigt blevet fuldført, og så var det ellers gået derudaf.

Maskiner og synlige resultater

Noget af gartnerarbejdet var dog mere interessant end andet. Det tog ikke lang tid, før Henrik kastede sin kærlighed på den grå afdeling, der med maskiner og synlige resultater passede godt til hans temperament.

”Jeg er ikke så meget botaniker, som nogle af de andre. Men det med at rode med maskiner og logistikken omkring et projekt, det kan jeg godt lide. Der kan man se, at der sker noget. Projektet skrider frem dag for dag, og folk bliver altid så glade, når de ser, hvor meget en ny have eller en ny terrasse betyder for deres hus”, lyder det fra Henrik, der blandt kollegerne har ry for glemme alt om tid og sted, når han bliver bidt af en opgave.

Brødre og kompagnoner

Nu skulle man måske tro, at to brødre som medejere af samme firma kunne give problemer. Men ikke i tilfældet Henrik- og Michael Dall.

”Nej, det går faktisk rigtig godt på trods af, at vi er meget ens. Det er meget sjældent, vi skændes over noget, og hvis vi endelig gør, så er Lars der jo til at gyde olie på vandene, griner Henrik, der i dag er 41 år. Han fortsætter.

”Jeg synes, det er generelt for firmaet - at der er en god stemning. Det er lidt som én stor familie i og med, at der er så mange, der har været her så længe. Det gør også, at der ikke er nogen udpræget håndværkerjargon. Vi behandler hinanden godt, og vi er ikke over lærlingene hele tiden. Til gengæld forventer vi en vis selvstændighed fra de unge – de skal kunne holde sig selv i gang”.

Plads til alle

På den måde har firmaets ansættelsespolitik altid været dobbeltsidet, forklarer Henrik. Der er på den ene side en rummelighed, der har gjort det muligt for folk med handicaps - eller som bare var lidt langsomme - at arbejde i firmaet. Den indstilling var Sven Bech ansvarlig for længe før, det blev moderne at tale om virksomheders sociale ansvar.

På den anden side var Sven Bech også opsat på, at få ansat de *rigtige* lærlinge i firmaet, fortæller Henrik.

”Sven ville vide, om lærlingen var motiveret, og om det var hans eget ønske at komme i lære som anlægsgartner. Det duede ikke, hvis det bare var forældrene, der mente, at han ville have godt af at få lidt frisk luft”.

Den filosofi styrer de to brødre og Lars Jensen stadig efter. For Henrik Dalls vedkommende er det indtil videre blevet til 24 år med masser af frisk luft i Sven Bech A/S.
Og hans motivation - den er der aldrig nogen, der har sat spørgsmålstegn ved.

Michael Dall

Dårlig ryg ledte til direktørjob

Michael Dall startede med traditionelt anlægsgartnerarbejde indtil en dårlig ryg tvang ham ind på kontoret. I dag er han direktør for Sven Bech A/S - landets ældste anlægsgartnervirksomhed.

På Hellerup Skole var det blevet hverdag igen. Forud var gået en uge med erhvervspraktik, hvor klassens elever havde været spredt for alle vinde. Nogle var gået til hænde hos bageren, andre hos frisøren. En enkelt ville gerne have været i praktik som skovfoged, men måtte nøjes med en uge hos den lokale anlægsgartner. Året var 1985 og gartnerpraktikanten hed Michael Dall.

Læreren opfordrede eleverne til at fortælle om deres uge i erhvervspraktik. Den 15-årige Michael var imidlertid beklemmt ved situationen. Ikke fordi noget var gået galt i praktiktiden, og ikke fordi folkene på virksomheden ikke havde været flinke. Problemet var tværtimod, at man i Sven Bech A/S, som praktikstedet hed, havde været *så* tilfreds med hans indsats, at man fredag eftermiddag havde stukket ham 1.400 kr. som tak for hjælpen.

Ud over, at være et astronomisk beløb for en skoledreng, var det også i strid med alle regler om ulønnet praktik. Det sidste vidste Michael ikke noget om, men han havde alligevel på fornemmelsen, at det var bedst at holde mund, og derved blev det. Michael forklarede blot, at det skam var gået meget godt, og at skolen trygt kunne sende flere elever i praktik hos Sven Bech A/S.

Ny karriereplan

Hverdagen sneglede sig derefter videre for den mere end skoletrætte Michael. Alt var ved det gamle på nær én ting: Der var sået et frø i den unge mands hoved. En fremtid som skovfoged var ikke længere det eneste, der duede. En karriere som anlægsgartner var blevet en stærk konkurrent.

Et par år senere ringede telefonen hos familien Dall i Gentofte. Det var Poul Østergaard fra Sven Bech A/S. Han ville høre, om Michael kunne give en hånd med ved snerydningen. Det skulle han ikke spørge om to gange. Michael der nu gik i 9 klasse fik hurtigt arbejdstøjet på og satte kurs mod firmaet.

Det blev til endnu en god oplevelse for den kommende anlægsgartner. Det praktiske arbejde, maskinerne og kammeratskabet var noget ganske andet end den kedsommelige skolegang, der efterhånden hang Michael langt ud af halsen. Han havde alt for meget energi til at sidde stille, hvilket lærerne havde konstateret ved flere lejligheder. De havde derfor på et tidspunkt bedt ham skifte skole - eller med andre ord - smidt ham ud. Men nu lakkede det heldigvis mod enden,

Michael Dall 2010.

hvorefter der stod EFG-jordbrug på programmet. Det var noget den unge mand så frem til - ikke mindst fordi, der allerede var stillet en læreplads i udsigt hos Sven Bech A/S.

Rygproblemer

Som 18-årig startede Michael Dall i lære hos Sven Bech A/S. Det var august 1988 og firmaet havde i forvejen tre andre elever – heriblandt Michaels bror, Henrik Dall. Alt gik strygende og tiden fløj af sted. Al den energi, der havde været et problem i skolen kunne nu bruges på noget fornuftigt, og Michael skånede ikke sig selv. Han knoklede fra morgen til aften.

Gradvist begyndte der dog at komme tegn på, at det måske gik lidt for stærkt. I perioder gjorde ryggen ondt, og Michael måtte efter en længere periode med smerter gå til lægen.

Den konsultation var noget nær en katastrofe. Lægen konstaterede uden tøven, at rygproblemerne var alvorlige. Så alvorlige, at han rådede Michael til hurtigst muligt at skifte job.

Det var en hård besked, når han nu endelig havde fundet den rette hylde og næsten var færdig med uddannelsen.

Tekniker og byggeleder

På trods af lægens råd fortsatte Michael dog, og uddannelsen kom snart i hus. Men ryggen gav fortsat problemer, og som tiden gik, måtte han erkende, at det ikke var noget, der kunne ignoreres. I januar 1992 sagde Michael derfor farvel til Sven Bech A/S og startede i stedet på den 2-årige teknikeruddannelse. Planen var at blive i branchen, men finde et mindre fysisk krævende job. Det skulle vise sig at være en god plan.

I løbet af de næste par år fik han taget sin teknikeruddannelse. Dertil kom i 1994 en kloakmestereksamen bestået med topkarakter.

Og så ringede telefonen pludselig igen. Denne gang var det Steen Hegnet Knudsen, der var i den anden ende. Kunne Michael tænke sig at blive byggeleder i Sven Bech A/S?, spurgte han. Michael sagde ja med det samme.

1994 blev dermed året, hvor Michael Dall kom tilbage til firmaet. Stillingen som byggeleder skånede hans ryg, og det administrative arbejde så han som endnu en udfordring. Derefter gik det stærkt: I 1997 blev han medejere af virksomheden, og ti år senere i en alder af 35 år, overtog han direktørposten, som han fortsat besidder.

Michael Dall er et eksempel på, at det betaler sig at være flittig som praktikant. I hvert fald, hvis praktikstedet hedder Sven Bech A/S.

Anekdoter

Er De syg? – nej, jeg er anlægsgartner...

Der er sket meget i de 90 år, Sven Bech A/S har eksisteret. Virksomhedens historie er spændende og farverig, og det samme kan siges om mange af de personer, der har haft den som arbejdsplads. Her følger et udpluk af anekdoter fra årene, der er gået. Nogle er pudsige og skæve, mens andre er helt og aldeles skrupskøre...

Og så var der den om...

...svenskeren, der i en årrække arbejdede for Sven Bech A/S.

Sven mente jo, at alle skulle have en chance, og det fik de så. Manden, der var en særting af Guds nåde, blev aldrig kaldt for andet end "svenskeren". Han holdt sig for sig selv, og ingen vidste, hvor han sov, når han ikke var på arbejde. Flere gættede på en af byens parker.

Svenskeren arbejdede fortrinsvis med beskæring i private haver. Det var han god til. Der opstod dog problemer, hvis haveejeren kom for tæt på. Så fik vedkommende et møgfald på svensk, hvilket satte en skræk i de fleste og efterfølgende resulterede i klager.

På grund af sin specielle personlighed, arbejdede svenskeren altid alene. Var han en enkelt gang på arbejdsplads med andre, skulle de tage sig i akt. Kom de for tæt på med et køretøj, tøvede han ikke med at true med øksen, eller hvad der ellers var indenfor rækkevidde.

Svenskeren havde også et specielt forhold til penge – han ville ikke røre ved dem. Når der skulle udbetales løn, rakte han derfor hatten frem og vendte ansigtet bort.

En dag fandt man ham død i en af de københavnske parker.

...Karlsson, der som svenskeren var lidt af en særting.

Ingen måtte røre hans trillebør, når han ikke var tilstede. Hvordan sikrede han sig det? Jo, han skrev såmænd en lille seddel, hvor han omhyggeligt forklarede, at denne bør tilhørte Karlsson, og at man gjorde klogt i at lade den stå. Sedlen blev efterfølgende omhyggeligt klistret fast på trillebøren, så ingen var i tvivl...

...pakistaneren, Tariq.

Tariq havde den store fordel, at han talte engelsk. Han var derfor egnet til arbejdet i ambassadehaverne. Ved siden af sin ansættelse hos Sven Bech A/S havde Tariq dog også gang i en

hel del andre forretninger. Dels eksporterede han forskellige varer til sit hjemland, og dels lånte han penge ud til kollegerne. Når der var lønningsdag, turnerede han derfor rundt på pladserne og krævede pengene ind - plus 20 - 30 procent i renter. Ud over eksport og udlån var han også dygtig til kreativ bogføring. I hvert fald skete det ved flere lejligheder, at hans timesedler ikke rigtig stemte overens med det arbejde, han havde udført. Ved de lejligheder delte Østergaard skidebatter ud i det helt store format.

....den folkekære skuespiller, Oswald Helmuth.

Axel og Sven havde æren af at passe skuespillerens have. Det var dog ikke altid nogen udelte fornøjelse, for Oswald Helmuths temperament var velkendt. Når han af og til var utilfreds med noget, så skældte han ud. Svens søster, Else, tog telefonen på kontoret, og måtte holde røret ud i strakt arm. Modsat sin far og sin bror blev Else rasende: "Sådan kan man ikke tale til folk, hvis man vil høres", sagde hun og lagde røret på. Det ville Axel og Sven aldrig have gjort. Selvom de fandt kritikken uberettiget, havde kunden jo altid ret...

...den "forhenværende artist", Finn Weber.

Sven Bech havde som sagt en drillepind gemt bag sit pæne og korrekte ydre. I firmaet holdt han sig for det meste tilbage, men i privatlivet stod familien for skud.

Svens søster, Else, var gift med den mørklødede men pæredanske Finn Weber. I 1955 flyttede parret ind i en lejlighed på Ordrup Jagtvej 44 C. Efter første overnatning i den nye lejlighed måtte Else og Finn konstatere, at nogen efter sengetid havde anbragt et skilt på deres dør: "Finn Weber, fhv. artist", stod der. Derefter tog det næsten et år at overbevise beboerne i opgangen om, at den slanke sorthårede Finn faktisk var noget så almindeligt som bankfuldmægtig.

Det var naturligvis blonde og blåøjede Sven, der havde drillet sin svedskeøjede svoger.

...kit-dagene, hvor alt gik op i øl og hornmusik.

Særligt i 1960'ere blev der ikke set så strengt på øl i arbejdstiden. Der blev drukket en del på alle arbejdspladser, og Sven Bech A/S var ingen undtagelse. Drikketiet foregik i skurvognene, hvor bølgerne af og til kunne gå højt. Der er rapporteret om flere tilfælde, hvor folkene er røget i totterne på hinanden og på det nærmeste har jævnet en skurvogn med jorden...

...Vadgården, stedet hvor alt kunne ske.

Ejendommen i Sengeløse var egentlig tænkt som virksomhedens egen planteskole og værksted. Der blev da også både produceret planter og repareret maskiner, men der skete også en hel del andet. Her et par nedslag: Vadgården havde eget hjemmebrænderi, hvilket bidrog kraftigt til mandskabets gode humør.

Politiet kom også på besøg engang. Det havde dog ikke noget med hjemmebrænderiet at gøre. Ordensmagten havde derimod mistanke om, at en smykkerøver havde skjult sine tyvekoster på gården. Politiet ledte, men fandt intet. Derefter ledte de ansatte på gården mindst ligeså ihærdigt,

men fandt heller ikke noget. Så kom politiet tilbage igen – denne gang med flere oplysninger, der ledte dem direkte til de skjulte koster.

Ved siden af planter og maskiner havde man desuden et ret blandet og eksotisk dyrehold på gården: Høns, grise og en enkelt slange, kunne det blive til. Sidstnævnte, der var af anseelig størrelse, forskrækkede mange, heriblandt én, der fik sit livs chok, da den pludselig hang og dinglede på en bjælke foran ham. Manden faldt og slog sit hoved.

...det amerikanske militær, der snupede samtlige bulldozere for næsen af Axel Bech & Søn.

I 1968 bragede Vietnam-krigen af sted på den anden side af jorden. I Ordrup fik Axel Bech & Søn en stor entrepriser i forbindelse med opførelsen af højhuse langs Roskildevej i Brøndby og Rødovre. Man skulle ikke tro, at de to begivenheder havde noget med hinanden at gøre, men det havde de. Entreprisen var nemlig stor – faktisk kæmpestor, og det var derfor nødvendigt at investere i nye og større maskiner. For at få noget fra hånden, gik man resolut til værks og bestilte en kraftkarl af en 18 tons bulldozer i USA. Kort tid efter måtte leverandøren dog meddele, at lageret desværre var udsolgt, eftersom det amerikanske militær anvendte netop den type maskiner til rydning af jungle i Vietnam. Nu kunne Axel Bech & Søn jo ikke lade verdenshistorien komme på tværs af en god entrepriser, så enden på visen blev, at leverandøren i stedet stillede en tilsvarende brugt maskine til firmaets rådighed.

...fremgangsmåden ved olieskift.

Det var før miljøet kom på den politiske dagsorden: Man gravede et hul i jorden, kørte traktoren hen over, skruede bundproppen ud, og lod olien løbe.

Dengang vidste man ikke bedre, lyder forklaringen. Holdningen var, at det der kom op af jorden, det kunne også komme derned igen. Sven Bech A/S har senere strammet gevaldigt op på procedureerne...

...dengang Farum Midtpunkt fik sin helt egen gejser...

Det er dumt at grave vandrør over. Det er i særdeleshed dumt, hvis de er 25 centimeter tykke og forsyner 2000 husstande med vand. Ikke desto mindre var det det, der skete under arbejdet på Farum Midtpunkt i sidste halvdel af 1970'erne. Gartnerne var i gang med at anlægge udearealerne – jordvolde osv, da rendegraveren pludselig fik fat i noget dybt nede. "Endnu en sten", har maskinføreren sikkert tænkt, hvorefter han trak til... Sekundet efter havde Farum Midtpunkt ikke bare fået nye boligblokke og jordvolde, men også en helt ny gejser, der spyede den ene kubikmeter vand efter den anden op i hovedet på gartnerne. Det blev en meget våd dag i Farum, før man fandt en telefon, fandt nummeret til vandværket og før vandværket ankom til stedet og fik lukket for vandet. Efterfølgende fortalte vandværksfolkene, at man godt nok havde studset over det pludselige fald i vandtrykket...

...snevagterne i december.

Sneen har altid haft det med at lægge sig i et tykt lag, når Sven Bech A/S holder julefrokost. Det har ved flere lejligheder ført til, at medarbejderne (særligt de unge) måtte bede mor om hjælp. Hun sad så ved rattet i bilen, mens de selv gik bagefter med skovl, salt og tårnhøje promiller.

...tyrkeren, der havde tobak i den ene lomme og rosiner i den anden.

Manden talte kun tyrkisk, men havde alligevel fået arbejde hos Sven Bech A/S. Han forsøgte at kompensere for de manglende sprogkunderskaber ved at bestikke formændene med rosiner og tobak...

...de gamle drenges drillerier.

Den klassiske bestod i at lukke for brændstofhanen på kollegaens traktor. Ugen efter blev joken som regel returneret.

...vognmand, Herman Sørensen.

Herman var næsten ligeså bred, som han var høj. Manden var stærk som en okse, og beviste det dagligt ved selv at løfte pladevibratoren på små hundrede kilo op på ladet. Herman skulle – ud over at spille med musklerne - servicere alle afdelingerne, og var på den måde med til at binde de forskellige pladser sammen. Skulle der samles ind til en fødselsdag, var det også ham, der ordnede det. Desuden var han lærlingenes beskytter. Hvis nogen var efter dem, kunne de altid komme til Herman Sørensen.

...de mundtlige kontrakter med Gentofte Kommune.

Der var kommet nye folk til i Gentofte Kommune, og de havde problemer med at finde ud af, hvad kommunen egentlig havde af kontrakter med Sven Bech A/S. Det var imidlertid ikke så underligt, for der fandtes intet på skrift. Alle aftaler var indgået mundtligt...

Samarbejdspartnere og kunder om Sven Bech A/S

En lang række arkitekter, leverandører og ikke mindst kunder har spillet en stor rolle for Sven Bech A/S gennem årene. Her fortæller nogle af dem om samarbejdet med virksomheden, der for norges vedkommende begyndte for mere end 40 år siden. Redaktør på fagbladet Grønt Miljø, Søren Holgersen, lægger ud.

Fagbladet Grønt Miljø

Som redaktør på fagbladet Grønt Miljø har Søren Holgersen fulgt Sven Bech A/S gennem en årrække. Om virksomheden siger han:

”Sven Bech A/S er en stor anlægsgartnervirksomhed med vægt på traditionelle anlægsopgaver. Som sådan skiller den sig ikke ud fra mange andre. Men alligevel har den sin egen profil. Virksomheden er landets ældste endnu aktive anlægsgartnervirksomhed, ligger i det fine Gentofte og blev i en generation ledet af den stilfulde Sven Bech, som nogle kunder kaldte ’aristokraten’. Der har i det hele taget altid været lidt aristokratisk over virksomheden, som har nydt godt af et historisk godt renommé for at gøre arbejdet ordentligt.”

Birkholm Planteskole

”Vi havde et glimrende samarbejde med Sven Bech A/S”, fortæller Mogens Nielsen, der er tidligere indehaver af Birkholm Planteskole i Allerød.

Han overtog planteskolen i 1958, og indledte i starten af 1960’erne et langvarigt samarbejde med Sven Bech A/S. Det drejede sig først og fremmest om leverancer af træer og buske til større projekter. Samarbejdet var en fornøjelse, forklarer han.

”Det er et seriøst firma, der ikke går på kompromis med kvaliteten. Arbejdet med planterne er altid udført på et fagligt højt niveau af dygtige medarbejdere. Det kan man ikke sige om alle anlægsgartnerfirmaer”.

Mogens Nielsen solgte Birkholm Planteskole i 2000. I de 40 år der er gået, har han leveret planter til utallige af gartneres projekter. Et af dem var udviklingen af området ved Avedøre Holme. Området er inddæmmet land, hvilket stiller særlige krav til beplantningen. I den forbindelse var man på studietur til Holland for at finde de helt rigtige træer.

”Det var et spændende projekt”, siger Mogens Nielsen, der også har været formand for Dansk Planteskoleejerforening i en årrække.

De nye ejere af Birkholm Planteskole er fortsat én af Sven Bech A/S’ store leverandører.

TR Granit

“Sven Bech A/S er den type kunde, man er meget glad for at have i huset”.

Ordene kommer fra tidligere medejer af BB Betonvarer A/S, Torben Rasmussen. I mere end 45 år har firmaet leveret til Sven Bech A/S.

”De var én af de kunder, vi jagede, fordi de er en af de største anlægsgartnervirksomheder på Sjælland. Men også fordi samarbejdet med dem var præget af ærlighed og loyalitet. Vi havde respekt for hinandens arbejde. Det var ikke sådan, at vi som leverandører bare skulle tørres for enhver pris”, fortæller han.

I 1999 blev BB Betonvarer A/S opkøbt af IBF, som Sven Bech A/S fortsat samarbejdet med.

Torben Rasmussen er i dag indehaver af TR Granit, der udelukkende handler med natursten. Og Sven Bech A/S er fulgt med som én af hans største kunder.

”Det fantastiske er, at de tre unge, der har overtaget virksomheden, har formået at føre den gode kultur videre. Det synes jeg er flot. De er ikke de billigste gartnere i byen, men til gengæld får man rigtig meget valuta for pengene”, siger Torben Rasmussen, der igen begyndte at levere til Sven Bech A/S i 2006.

Bent Vangsøe Natursten

Peter Nygaard tøver lidt på spørgsmålet om, hvor længe hans firma har samarbejdet med Sven Bech A/S.

”Det må i hvert fald være 25 år”, konstaterer direktøren efter lidt betænkningstid.

I de 25 år har Bent Vangsøe Natursten bogstavelig talt leveret tonsvis af sten til Sven Bech A/S. Peter Nygaard har været direktør for Middelfart-virksomheden gennem de sidste tre år, men har været i branchen længe. Og i den branche er Sven Bech A/S et velkendt navn.

”Sven Bech A/S har altid været en væsentlig aktør på belægningsdelen. De har gået for at være et hæderkronet anlægsgartnerfirma, hvor de gamle dyder har været i højsædet – et ord er et ord og så videre”, siger Peter Nygaard og konstaterer, at den ånd tilsyneladende er bevaret på trods af det generationsskifte Sven Bech A/S har været igennem.

”På den baggrund har vi bestemt været glade for samarbejdet”, lyder det.

Et af de mere specielle projekter, de to virksomheder har arbejdet sammen om, er Ishøj Byhave. Ud over at være en fantastisk flot park, er byhaven prydet med en kolos af en granitsten på hele 15 tons. Bent Vangsøe Natursten og arkitekt Charlotte Skibsted var i Sverige for at hente stenen, fortæller Peter Nygaard.

”Arbejdet med at få stenen på plads var en kæmpe logistisk udfordring, der krævede en vis håndværksmæssig kunnen. Både vi og arkitekten var meget tilfredse med resultatet. Sven Bech A/S løste opgaven til UG”, siger Peter Nygaard.

Torben Thims Tegnestue

Gennem de sidste 25 år har Torben Thim avlet roser, designet haver og skrevet bøger. Når grundskitsen til et haveanlæg har forladt hans tegnestue i Høng, er det ofte Sven Bech A/S, der har stået for den praktiske udførelse af projektet. Og det er der én god grund til:

”Sven Bech A/S er et moderne firma, der virkelig forsøger at være professionelle og have tingene i orden”, lyder det fra Torben Thim.

Hans store passion er blomster og særligt roser. Den forkærlighed for planter delte han med Sven Bech, som han tidligere snakkede botanik med.

”Ud over at være en meget venlig mand, så vidste Sven umådelig meget om blomster. Han var af den gamle skole, og vidste hvad man måtte, og hvad man ikke måtte. Han fortalte tit om de blomster, man brugte i 1920’erne og 30’erne. Det var spændende at lytte til”, siger planteskoleejereren, der savner flere af Svens slags i gartnerfaget.

”Hvis jeg endelig skal sige noget negativt om Sven Bech A/S, så er det, at et firma af den størrelse måske godt kunne gøre noget mere for, at branchen som helhed fik nogle flere gode plantører. Det er desværre ikke noget, der er ret højt prioriteret i gartneruddannelsen. Vi kunne godt bruge nogle flere som Sven Bech og Lars Jensen, der også er dygtig med planter”.

GHB Landskabsarkitekter A/S

”Jeg vil sige det på den måde, at Sven Bech A/S altid er i vores tanker, når vi vil have lavet et godt stykke håndværk. Stod jeg i én situation, hvor jeg hurtigt skulle have udført et projekt – og det ikke skulle udbydes i licitation - så ville Sven Bech A/S være en af de tre anlægsgartnere, jeg ville henvende mig til”.

Medindehaver af GHB Landskabsarkitekter A/S, Torben Møbjerg, er ikke fedtet med rosen, når det gælder samarbejdspartneren på Mesterlodden i Gentofte. Sammen har de to virksomheder udført adskillige projekter gennem tiden. Torben Møbjerg nævner Albertslund Svømme- og Motionscenter, Finansministeriets gård og senest renoveringen af voldanlægget ved Kronborg Slot som eksempler.

”Ud over at være kendt for gedigent håndværk, så er firmaet meget dialogsgørende, og forsøger ikke at lege landskabsarkitekt. Det sætter jeg selvfølgelig pris på”, griner Torben Møbjerg.

Den karakteristisk er Søren Harboe også enig i. Han er i dag pensioneret landskabsarkitekt, men arbejdede i en årrække fra starten af 1960'erne i Ole Nørugaards Tegnastue og derefter i GHB Landskabsarkitekter. Her var han blandt andet med til at slå stregerne til Albertslund Syd og Farum Midtpunkt. To kæmpeprojekter, hvor arkitekterne samarbejdede tæt med Sven Bech A/S.

”Der har selvfølgelig været slåskampe og gnidninger undervejs, men det hører med. Generelt synes jeg, at vi har haft et godt samarbejde, og personligt har jeg sat meget pris på Sven Bech selv. Han var en hædersmand – meget ærlig og kultiveret”, lyder det fra Søren Harboe.

Charlotte Skibsted Landskabsarkitekter

Der er gået tre årtier siden, landskabsarkitekt Charlotte Skibsted begyndte sit samarbejde med Sven Bech A/S. Det var dengang, Sven Bech var direktør for foretagendet med Poul Østergaard og Steen Hegnet Knudsen som uundværlige støtter. Den nuværende ledelse bestående af Lars Jensen, Henrik Dall og Michael Dall blev få år efter ansat som lærlinge. Charlotte Skibsted har fulgt firmaets udvikling og fulgt de personer, der har tegnet det udadtil.

”Den røde tråd i firmaets historie starter med Sven Bech. Han var utrolig dygtig til at leve sig ind i, hvad det var, kunden ville have. Den evne kombineret med en stor teknisk viden har man formået at give videre til den yngre generation, der driver firmaet i dag”.

Rækken af projekter, som Charlotte Skibsted og Sven Bech A/S har arbejdet sammen om, er lang. De største projekter omfatter Risbjerg Kirkegård, Skydebane Øst karren, Ishøj Byhave og VKR Holdings hovedsæde.

Det er et samarbejde, Charlotte Skibsted har sat pris på:

”Jeg har meget få standardopgaver, hvilket stiller ekstra høje krav til anlægsgartneren. Jeg synes, de løfter opgaverne flot. De er altid enormt konstruktive, de har altid tid, når man ringer til dem, og så formår de helt generelt at kombinere det traditionelle med det moderne i deres arbejde”, siger hun og tilføjer.

”Når firmaet er blevet så succesfuldt, som det er, så tror jeg, det hænger sammen med, at der er en meget stor medarbejderkontinuitet. Det er de samme ansigter, der går igen, og mange af dem har fejret store jubilæer. Det gør, at der forankres en viden og en erfaring, som i sidste ende gavner både kunden og virksomheden selv”.

KMD

”Når man tager fat i Sven Bech A/S, så får man hele pakken; de kan lave alt fra beskæringer til kloak- og anlægsarbejde”, siger Alexander Jessen, der er afdelingsleder for bygningsdrift hos KMD i Ballerup.

Virksomheden har gennem tiden benyttet sig af næsten alle de varer, Sven Bech A/S har på hylderne. Det væsentligste har dog været vedligeholdelse af grønne områder samt snerydningen i årets mørke måneder. Og hos KMD er man glad for samarbejdet, der går mange år tilbage i tiden. Selv har Alexander Jessen kun stået for kontakten til gartnerne gennem det sidste års tid. Men han er sikker på, at hans indtryk af samarbejdet er dækkende for de sidste 10-15 år.

”Der er kun godt at sige. Det er et upåklageligt firma, der passer det, de skal. Der er ingen slinger i valsen, og ringer man til dem, så står de her med det samme. Jeg anbefaler dem gerne!”

Gentofte Kommune

Det er ikke nogen overdrivelse, at Gentofte Kommune har spillet en vigtig rolle i Sven Bech A/S’ historie. Måske havde der slet ikke været noget gartnerfirma på Mesterlodden 13 i Gentofte, hvis ikke Axel Bech i 1920 havde fået arbejde i kommunens anlægsafdeling – og var blevet fyret igen få dage senere.

Historien er som bekendt, at de ældre svende sendte Axel ud efter øl. Det lille ærinde opdagede formanden uheldigvis, og et øjeblik senere var Axel altså fyret på gråt papir. Konsekvensen blev, at han i 1921 etablerede sin egen anlægsgartnerforretning i Ordrup.

I 1950’erne gik det fremad med stormskridt for Axels gartnerforretning. Skærmydslerne fra 1920’erne var glemt, og der skete atter en tilnærmelse mellem Axel Bech og Gentofte Kommune. Det betød, at Axel og hans mænd nu begyndte at pleje og vedligeholde en del af kommunens grønne områder, ligesom snerydning og glatførebekæmpelse blev en del af samarbejdsaftalen.

Det er ikke for meget sagt, at samarbejdet fik en knubbet start. Men det skulle ikke desto mindre vise sig at blive langvarigt. Kommunen er fortsat en af Sven Bech A/S’ store kunder:

”Det er et firma, der er til at stole på. De løfter fortsat en række opgaver for os med hensyn til institutionspleje og snerydning. Derud over er de behjælpelige som underleverandører i en række grønne sammenhænge. Vi er glade for samarbejdet”, siger kommunens driftsleder for Park og Vej Martin Andersen.

AKB Bispevænget

”Jeg har kun rosede ord om det firma”, lyder det i røret fra Jens Simonsen.

Som tidligere varmemester i boligselskabet AKB’s Bispebjerg-afdeling var det ham, der gennem 17 år havde kontakten med Sven Bech A/S. Gartnerne har stået for næsten al vedligeholdelse af boligselskabets udenomsarealer: Grønne områder, flisebelægninger og asfaltering. Der står Sven Bech A/S på det hele.

”Når man sammenligner med det, kommunen laver, så leverer de virkelig et kanon stykke arbejde. De passer vores områder perfekt, og der er ikke en flise, der ligger forkert. Det er sjældent, man møder sådan et firma”, lyder det fra Jens Simonsen.

Boligselskabet fsb

Hedvig Østergaard arbejder som landskabsarkitekt hos det almene boligselskab fsb. Hun fortæller, at hun på et tidspunkt var ude og køre med Poul Østergaard fra Sven Bech A/S. Pludselig pegede Poul på et parkanlæg og sagde, ”Det der har *jeg* lavet”.

Det var Hedvig ikke helt enig i. For godt nok var det Poul Østergaard og Sven Bech A/S, der havde stået for den fysiske udførelse af projektet, men det var altså hende, der havde slået stregerne til anlægget.

”Episoden er meget kendetegnende for samarbejdet med Sven Bech A/S”, griner Hedvig Østergaard i dag.

”Pointen er, at samarbejdet med det firma fungerer så godt, at alle involverede parter gerne vil tage ejerskab for resultaterne”.

Det københavnske boligselskab har brugt Sven Bech A/S i mere end 30 år. Man har ringet til gartnerne på Mesterloddén, hvad enten det drejede sig om en hæk, der skulle klippes eller et større anlægsarbejde, der skulle udføres.

”Vi har været specielt glade for samarbejdet, når opgaven havde noget med planter at gøre. Det er en fornøjelse at samarbejde med nogen, der sætter faglighed højt, og som har interesserede og kvalificerede medarbejdere”, lyder det fra Hedvig Østergaard.

Årstal og fakta

Årstalsliste

- 1891: Axel Bech kommer til verden, som søn af karetmager Marius Bech og hustru Elisabeth Bech i Lundforlund ved Slagelse.
- 1916: Axel Bech og Dagmar Margrethe Bech får deres første barn, Sven Aage.
- 1918- I perioden umiddelbart efter Første Verdenskrig skifter Ordrup karakter fra landlig idyl til mondænt forstadskvarter. Udviklingen får afgørende betydning for Axels senere succes som selvstændig anlægsgartner.
- 1920: Axel Bech bliver fyret efter få dages ansættelse i Gentofte Kommunes anlægsafdeling.
- 1921: Axel Bech grundlægger sin anlægsgartnervirksomhed den 1. april.
- 1930: Axel og Dagmar bygger "Villa Ok" på Morescosvej 8 i Ordrup. Herfra driver man virksomheden frem til 1991.
- 1931: Sven Bech kommer som 15-årig i gartnerlære hos Carl Moresco.
- 1930'erne: Axel har i starten af 1930'erne fem - seks mand ansat. Arbejdet drejer sig fortrinsvis om at "holde haver".
- 1937-40: Sven Bech aftjener sin værnepligt. Efterfølgende går han ind i sin fars gartnervirksomhed.
- 1940-45: Axel Bech har nok at lave under krigen. Vareudbuddet er begrænset, så mange bruger deres penge på hus og have.
- 1946: Axel og Sven grundlægger interessentskabet "Axel Bech & Søn".
- 1951: Sven får en tolvner i tipning og indkasserer 11.800 kr. Pengene falder på et tørt sted og bruges på indkøb af firmaets første traktor – en grå Ferguson.
- 1950'erne: Firmaets vokseværk har bidt sig fast. Det drejer sig ikke længere om fortrinsvis at holde haver, men ligeså meget om at anlægge dem. Svens søster, Else Weber, kommer ind i firmaet og får ansvar for bogholderiet.
Generelt sker der meget med gartnerfaget i disse år. Gartnerne begiver sig ud over deres egentlige fagområde og begynder at anlægge hele boligområder. For Axel Bech & Søn fylder anlæggene i Rødovre og Brøndbyerne meget i ordrebøgerne.
- 1956: Firmaet modtager en udmærkelse fra Dronning Ingrid. Det sker på en gartnerudstilling i Forum, hvor Axel og Sven har opbygget en stand, der falder i dronningens smag.
- 1959: Den 31. oktober gifter Sven Bech sig med Liss Jonna Müller.

- 1961: Axel Bech dør den 23. januar. Han blev 69 år. Sven driver virksomheden videre – fortsat under navnet, Axel Bech & Søn.
Den 1. april fejrer firmaet sit 40-års jubilæum.
- 1964: Virksomheden vokser eksplosivt og beskæftiger nu 75 mand. Axel Bech & Søn er blevet én af de tre største anlægsgartnervirksomheder i københavnsområdet.
- 1962: Poul Østergaard bliver ansat. Han bliver senere leder af Den Grønne Afdeling og kommer desuden til at stå for snerydningsentreprisen hos Gentofte Kommune.
- 1964: Steen Hegnet Knudsen bliver ansat. Han begynder som arbejdsmand, men bliver hurtigt forfremmet til arbejdsleder.
- 1965: Sven Bech køber Vadgården i Sengeløse. Ejendom indrettes som planteskole og værksted.
- 1968: Axel Bech & Søn beskæftiger nu 180 mand er dermed en af landets største anlægsgartnervirksomheder. Firmaet er vokset voldsomt som følge af byggemodningsopgaverne i forstæderne.
- 1972: Virksomhedsform og navn skiftes ud. Aktieselskabet, Sven Bech A/S, bliver oprettet med Sven Bech og familie som eneaktionærer.
- 1973: Oliekrisen rammer den danske økonomi, og mange virksomheder går konkurs.
- 1975: Sven Bech A/S ændrer entreprispraksis. Fra at give fagentreprise-tilbud til bygherren, begynder man at byde på diverse underentrepriser. Man bliver herefter presset hårdt på priserne, og virksomheden kører i en årrække med underskud.
- 1980: Vadgården i Sengeløse sælges fra. Den blev aldrig en rentabel del af virksomheden.
- 1980: Entreprenør Bøje Nielsen går konkurs og efterlader en ubetalt gæld hos Sven Bech A/S på 180.000 kr. Kort tid efter må man igen vinke farvel til et stort tilgodehavende hos entreprenør Kay Wilhelmsen, der ligeledes går konkurs.
- 1980: I november går Sven Bech A/S i betalingsstandsning på grund af de store tilgodehavender og manglede likviditet. Steen Hegnet Knudsen skyder 220.000 kr. i virksomheden og bliver medejer. Man får en akkord-ordning med kreditorerne og overlever krisen. Medarbejderstaben skæres ned til 30 mand. I løbet af et års tid får man igen oparbejdet en fornuftig indtjening.
- 1981: Lars Jensen ansættes som lærling.
- 1985: Henrik Dall ansættes som lærling.
- 1984-86: Boligbyggerierne i de københavnske omegnskommuner ophører. Sven Bech A/S begynder i stedet at sanere gårde i Københavns indre by og i bro kvartererne. Der investeres i mindre maskiner.

- 1988: Michael Dall ansættes som lærling.
- 1989: Sven Bech A/S tager del i renoveringen af Søkvæsthuset ved Christianshavns Kanal. Renoveringen bliver efterfølgende præmieret med den internationale bevaringspris Europa Nostra. For sin deltagelse i projektet modtager Sven Bech A/S et diplom underskrevet af H.K.H. Prins Henrik.
- 1990: Svens Bechs kone, Liss, dør.
- 1991: Det er ikke længere muligt at forlænge lejekontrakterne for de tilstødende grunde på Morescosvej. Alle aktiviteter flyttes til Mesterloddens 13 i Gentofte. Poul Østergaard skyder desuden 150.000 kr. i virksomheden og indtræder i ejerkredsen
- 1992: Sven Bech møder Birgitte Rudolph, som han efterfølgende gifter sig med.
- 1995: Der opføres nye bygninger på Mesterloddens 13.
- 1996: Sven Bech A/S beskæftiger 50 – 60 mand om sommeren og cirka det halve om vinteren. Den årlige omsætning er ca. 30 millioner kr.
- 1997: Lars Jensen, Henrik Dall og Michael Dall bliver medejere af Sven Bech A/S. De deler 25 procent af aktierne. Resten ejes af Sven Bech, Steen Hegnet Knudsen og Poul Østergaard. Michael Dall inddrages gradvist i ledelsen af firmaet.
- 2000: Sven Bech og Poul Østergaard træder ud af firmaet, hvorefter Steen Hegnet Knudsen overtager direktørposten. Sven Bech A/S ejes nu af Steen Hegnet Knudsen og de tre unge i fællesskab.
- 2001: Sven Bech dør den 22. september under en løbetur i Dyrehaven. Han blev 84 år.
- 2007: Steen Hegnet Knudsen går på pension og Michael Dall bliver ny direktør. Lars Jensen overtager posten som formand for bestyrelsen og Henrik Dall overtager de opgaver, der tidligere har sorteret under Poul Østergaard. Lars Jensen, Henrik Dall og Michael Dall ejer nu virksomheden i fællesskab.
- 2007- Virksomheden deles op i to. Bygninger og grund ejes nu af "Ejendomsselskabet Mesterloddens 13". Desuden moderniseres virksomhedens interne arbejdsgange - der ansættes blandt andet flere i administrationen.
- 2010: Sven Bech A/S beskæftiger 65 medarbejdere og har en fornuftig indtjening. Omkring én femtedel af kunderne er private. Resten er offentlige institutioner og boligselskaber, som Sven Bech A/S enten indgår vedligeholdelseskontrakter med eller projekterer nye anlæg for.
- 2011: Den 1. april har Sven Bech A/S 90-års jubilæum.

Større anlægsarbejder udført af Axel Bech & Søn / Sven Bech A/S i perioden 1958 - 2009

1958		Bredalsparken	Hvidovre	Bolig ejendom
1959	-1960	Brøndby Vester Kirkegård	Brøndby	Kirke
1959	-1960	Brøndby Øster Kirkegård	Brøndby	Kirke
1960		Nationalbanken	København	Bank, reovering
1960		Nygårdsparken	Brøndby/Rødovre	Bolig ejendom
1960		Toms Chokoladefabrik	Ballerup	Firma domicil
1960		Munkegårds skolen	Gentofte	Skole
1960		Henriksholm Skolen	Rødovre	Skole
1960		Toldkammer - Vasbygade	Sydhavnen	Staten
1962	-1965	FDB Centrallager & Administration	Albertslund	Firma domicil
1963		Nyager skole	Rødovre	Skole
1964		Gentofte Stadion	Gentofte	Stadion
1965		Albertslund 4000 Boliger	Albertslund	Bolig ejendom
1965		Baltorpevej	Ballerup	Bolig ejendom
1965		Lundebjerggård	Skovlunde	Bolig ejendom
1965	-1975	DTU Lundtofte Sletten	Lundtofte	Skole
1966	Lejerbo	Islands Plads	Christianshavn	Bolig ejendom
1966		Rosengarten Lerchenborg Slot	Kalundborg	Slot
1967		Lundegården	Ballerup	Bolig ejendom
1967	Lejerbo	Wildersgade	Christianshavn	Bolig ejendom
1967		Kongsholmskolen	Albertslund	Skole
1967	-1969	Ballerup Stadion & Træningsbane	Ballerup	Stadion
1968		Avedøre Holme - Vejrabat	Avedøre	Beplantning
1968	Lejerbo	Borgergården	København	Bolig ejendom
1968		Region Hovedstadens Apotek	Herlev	Firma domicil
1968		Tårnby Kirkegård	Tårnby	Kirke
1968		Rønnevangsskolen	Tåstrup	Skole
1969		Bispebjerg Hjemmet	Bispebjerg	Plejehjem
1969		Roskilde Katedralskole	Roskilde	Skole
1970		Rødovre Bibliotek	Rødovre	Bibliotek
1970	-1972	Brøndby Nord	Brøndby	Bolig ejendom
1970		Kikhane Parken	Gl. Holte	Bolig ejendom
1970		Rønneholt Parken	Allerød	Bolig ejendom
1970		Vildbanegård	Ishøj	Bolig ejendom
1970		Charlotttegården	Hedehusene	Boligselskab
1970		Ny Kongens Gade	København	Byfornyelsesselskabet, reovering
1970		Louisiana	Humblebæk	Museum
1970		Schneekloth Gymnasium	København	Skole
1970	-1975	Universitetsparken	København	Skole

1971		Vallensbæk Gymnasium	Vallensbæk	Skole
1972		Lille Birkeholm	Herlev	Bolig ejendom
1972		Urbanplanen Plejecenter	Amager	Bolig ejendom
1972		Urbanplanen, boliger, butikstov	Amager	Bolig ejendom
1972		Margrethe Kirken	Valby	Kirke
1972		K.B. Baner & grusbaner	Frederiksberg	Stadion
1972	-1974	Brøndby Stadion & Træningsbane	Brøndby	Stadion
1975		Egedals Vænge	Kokkedal	Bolig ejendom
1975		Farum Midtpunkt	Farum	Bolig ejendom
1975		Hedeparken	Ballerup	Bolig ejendom
1975		Kongelundsparken	Amager	Bolig ejendom
1975		Solrød Butikscener	Solrød	Butikscener
1975		Hvidovre Stations Center	Hvidovre	Butikscener
1975		Topsikring	Ballerup	Firma domicil
1975		Bella Center	Amager	Firma domicil
1975		Kolle Kolle	Værløse	Kursuscenter & Hotel
1975		Holmegårdsskolen	Kokkedal	Skole
1975		Gerlev Rosenpark	Gerlev	Slot
1975		Herlev Hallen & Stadion	Herlev	Stadion
1975	-1980	Albertslund Stadion & Træningsbane	Albertslund	Stadion
1976		Strandpromenaden	Brøndby Strand	Bolig ejendom
1976		Rank – Xeros	Ballerup	Firma domicil
1977		Siemens	Ballerup	Firma domicil
1977		SDC Sparekassernes data Center	Ballerup	Firma domicil
1977		Ryttermarken	Farum	Kay Wilhelmsen Byg
1977		Bybæksskolen	Farum	Skole
1978		Lergravsparken	Nivå	Bolig ejendom
1980		Birke-Bøgeskoven	Glostrup	Bolig ejendom
1980		Kongens Vænge	Hillerød	Bolig ejendom
1980		Sømandshvileparken	Vedbæk	Bolig ejendom
1981		KMD Kommunedata	Ballerup	Firma domicil
1982		Degnemose Alle	Brønshøj	Bolig ejendom, renovering
1984		Stenmagleveys Husene	Husum	Bolig ejendom, renovering
1985	Lejerbo	Gartnergade Kvarteret (den sote 4kant)	Nørrebro	Bolig ejendom
1985		CITY 2	Tåstrup	Butikscener
1985		Forsikringshøjskolen Rungstedgård	Rungsted	Kursuscenter
1985		Bymosegård	Helsingø	Kursuscenter & Hotel
1985		Lille Værløse Skole	Værløse	Skole
1985	-1990	Ledreborg Alle	Roskilde/Lejre	Slot, udskiftet vejtræerne
1986	AAB	Hjortøgade	Østerbro	Bolig ejendom, renovering
1987		B & W Motor	Allerød	Firma domicil
1988	Lejerbo	Titangade	Nørrebro	Bolig ejendom
1990		A.D.Jørgensensvej	Frederiksberg	Bolig ejendom

1990		Egehegnet	Nærum	Bolig ejendom
1990		Frode Fredegods Vej	Stenløse	Bolig ejendom
1990		Fælledvej Karreen	København	Bolig ejendom, renovering
1990		Holbergsgade Karreen	København	Bolig ejendom, renovering
1990		Ishøj Planen	Ishøj	Bolig ejendom, renovering
1990		Israels Plads Karreen	København	Bolig ejendom, renovering
1990		Peder Skramsgade Karreen	København	Bolig ejendom, renovering
1990	Lejerbo	Ragnhildsgade	Østerbro	Bolig ejendom
1990		Sankt Pedersgade Karreen	København	Bolig ejendom, renovering
1990		Schønbergsgade Karreen	Frederiksberg	Bolig ejendom, renovering
1990		NOVO Nordisk	Måløv	Firma domicil
1990	-1995	NESA	Gentofte	Firma domicil
1990		Borupgård	Snekkersten	Kursuscenter
1990		Idrætsanlæg – Parken	Østerbro	Stadion
1990		Ugandavej Idrætsanlæg	Amager	Stadion
1990		Vedbæk Strandvej	Vedbæk	Villa Claus Riskjær
1990		Illumgård	Vedbæk	Villa Juhl-Jørgensen
1992		Finansministeriets Gård	Slotsholmen	Staten, renovering
1993		Orlogsmuseet - Søkvæsthuset	Christianshavn	Museum, renovering
1994		Nordisk Ministerråd - Toldbodgade	København	Staten, renovering
1995		Østerhøj	Måløv	Bolig ejendom
1995		NOVO Nordisk	Gentofte	Firma domicil
1995		NOVO Nordisk	Hillerød	Firma domicil
1995		Sofienholm – Vandlinien	Bagsværd	Museum
1995		Studiegården- Sankt Peders Stræde	København	Skole, renovering
1995		Tusculum Nybrovej	Gentofte	Villa Jan Årsø-Nielsen
1995		Vedbæk Strandvej	Vedbæk	Villa Tom Petersen
1996	-1997	Risbjerg Kirkegård	Hvidovre	Kirke
1997		Eskebjerggård	Måløv	Bolig ejendom
1997		Faksegade	Østerbro	Bolig ejendom, renovering
1997		Willemoesgade Karreen	Østerbro	Bolig ejendom, renovering
1997		Ndr. Frihavsgade	Østerbro	Boligejendom, renovering
1997	-1999	Brøndby Strand	Brøndby	Boligejendom, renovering
1997		Carlsberg	Tåstrup	Firma domicil
1997		R 98	Amager	Firma domicil
1997		Nærum Kirke	Nærum	Kirke
1997		Langø	Sydsjælland	Villa - Drasbæk
1998		Brøndby Strand	Brøndby	Bolig ejendom, renovering
1998		Høje Gladsaxe	Gladsaxe	Bolig ejendom, renovering
1998		Lundtofteparken	Lyngby	Boligejendom
1999	-2000	Skydebanegade Karreen	Vesterbro	Bolig ejendom, renovering
1999		Bjerregårs Sidevej	Valby	Villa Edlund A/S
2000		Ørnevej/Nordre Fasanvej	Nørrebro	Bolig ejendom, renovering

2000	FSB	Ågården - Rantzausgade	Nørrebro	Bolig ejendom, renovering
2000		Nordre Frihavnsvej	Østerbro	Bolig ejendom, renovering
2000	SBS	Hedebygade Karreen	Vesterbro	Boligejendom, renovering
2000		Fensmarksgade	Nørrebro	Boligejendom, renovering
2000		Grøndalslund Kirkegård	Rødovre	Kirke
2000		12 Børnehaver- Forurenede legepladser	Stor København	Miljø Kontrollen
2000		Strandvejsskolen	Østerbro	Skole, renovering
2001		Smedeland	Albertslund	Albertslund Kommune
2001		Nannasgade/Vulkangade	Østerbro	Bolig ejendom
2001	AAB	Tværvangen	Brønshøj	Bolig ejendom
2001		Tørringvej 7, Moe & Brødsgård A/S	Rødovre	Firma domicil
2001		Nærum Kirke	Nærum	Kirke
2002	FSB	Tingbjerg Kvarteret	Tingbjerg	Bolig ejendom
2002		Bremensgade	Amager	Bolig ejendom
2002	FSB	Gravervænget	Nørrebro	Bolig ejendom
2002		Tvillingegårdene - Nandrupvej	Frederiksberg	Bolig ejendom
2002		Marielundvej/Mileparken	Herlev	Herlev Kommune
2002		Ordrup Kirke	Ordrup	Kirke
2002		Risbjerg Kirkegård	Hvidovre	Kirke
2002		Gammel Holtegård - Parken	Holte	Udstillinger
2003		Danske Bank - Laksegade	København	Bank
2003		Albjergparken	Brøndby	Bolig ejendom
2003		Svendsgade Karreen	Vesterbros Torv	Bolig ejendom
2003		Stægers Alle - Peter Bangsvej	Frederiksberg	Bolig ejendom
2003		Garnisons Kirke	København	Kirke, renovering
2003		Nitivej - De sidste dages Hellige	Frederiksberg	Kirke
2003		Rosenvængets Kvarter	Østerbro	Vejarealer, renovering
2004		Ringertoften	Nørrebro	Bolig ejendom
2004	DAB	Rheumpark	Brøndby Strand	Bolig ejendom, renovering
2004		Skottøgården	Amager	Bolig ejendom
2004	Lejerbo	Lukretiavej	Valby	Bolig ejendom
2004		Kirke Værløse Kirkegård	Værløse	Kirke
2004		Ballerup Idrætspark	Ballerup	Stadion
2005		Nationalbanken	København	Bank, udskiftet træer
2005	2008	Tranemosegård m. flere	Brøndby Strand	Bolig ejendom, renovering
2005		Jagtvej/Teglværksgade	Nørrebro	Bolig ejendom
2005	Byforny.	Visbygade	Østerbro	Bolig ejendom
2005		Nyrnberggården - Bremensgade	Amager	Bolig ejendom, renovering
2005	AKB	Fortunbyen	Lyngby	Bolig ejendom, vejarealer
2005		NOVO Nordisk - Hvidøre Kususcenter	Klampenborg	Kursuscenter
2005		CBS Handelshøjskolen	Frederiksberg	Skole
2005		Multiplads - Boldplads Aktiviteter	Nørrebro	Stadion
2005		Solbakkevej	Gentofte	Villa Lars Tharne

2006		Danske Bank Parallelvej	Lyngby	Bank
2006		F.F.Ulriks Plads	Østerbro	Bolig ejendom, plantning træ på plads
2006		Rødovre Cemtrum - Forplads	Rødovre	Butikscenter, renovering
2006		VKR Holding - Velux Vinduet	Hørsholm	Firma domicil
2006		Ramsingsvej	Valby	Firma domicil
2006		Rosenvængets Hovedvej 21 A	Østerbro	Villa - Rasmus Friis
2006		Skodsborg Strandvej 300	Vedbæk	Villa Sten Gude
2007	FSB	Munkevangen	Nørrebro	Bolig ejendom, renovering
2007		Nyboder Skole	Østerbro	Skole
2007		Gimle Forplads-Københavns Universitet	Frederiksberg	Skole
2008		Sundholmsvej	Amager	Bolig ejendom
2008		Blidahpark	Hellerup	Bolig ejendom, renovering
2008		Avedøre Stationsby	Avedøre	Boligejendom
2008		Lyngby Storcenter	Lyngby	Butikscenter
2008		Deloitte & HK	Amager	Firma domicil, etablering af Chikane
2008		Perlen Bakken 2 - Børneinstitution	Glostrup	Glostrup Kommune
2008		Statens Museum for Kunst	København	Museum, plads for kunstopstil
2008		Ballerup Super Arena	Ballerup	Stadion, plads for kunstopstil
2008		Ved Værløse Station	Furesø Kommune	Station, kampestensmure
2009	Lejerbo	Ehlersvej	Hellerup	Bolig ejendom, renovering
2009		Blågårdsskolen	Nørrebro	Bolig ejendom, renovering
2009		Skovgårdsskolen	Gentofte	Skole, renovering
2009		Kronborg Slot	Helsingør	Slot, renovering Bastion

Sven Bech A/S favner bredt. Her er det renoveringen af voldanlægget ved Kronborg Slot man er i gang med. Arbejdet fandt sted i 2009.